

ΣΥΝΩΔΙΑ,

Sive

MUSARUM
CANTABRIGIENSIIUM
CONCENTUS ET
CONGRATULATIO,

Ad

Serenissimum Britanniarum Regem

CAROLUM,

De quinta sua sobole, clarissima Prin-
cipe, sibi nup̄r felicissimè
nata.

Ex Academia Cantabrigiensis Typo-
graphico. Anno Dom. 1637.

Ad Serenissimum Regem
CAROLUM.

CUm tibi Musarum lätos, Rex
maxime, cantus
Offerimúsq; togæ candida vota tuæ,
Forsitan hæc, quòd parva videt, gens
æmula temnit:
Præq; suis forsan munera nulla putat.
Hac ratione leves Cereris damnentur
aristæ;
Herbâq; cum totos parvula ditet agros.
Pactoli aurifluæ sic despiciantur arenæ:
Nec de pampinea stirpe, Lyæ, places.
At tibi fas uni eximios decerpere honores,
Nec minùs hæc placidâ carmina fron-
te leges.

Tho. Comber, Procan.

Johannes Stuartus, è Coll. Trin.

Bernardus Stuartus, è Coll. Trin.

Ad

Mufarum *Cantabrigiensium* Σωφδία.

Ad Regem.

Classe tuam gentem, munis tu Carole prole;
Quæ tamen ex partu est, dulcior illa salus.
Grata magis populo quæ sit, non quære; crumenam
Altera cum pulset, constat at hæc nihilo.

*Jacobus Compton, Baro de Compton, filius &
hares Comit. Northampt. Coll. Regin.*

Ad Regem.

EXpectent Cererem plenam, & sata læta coloni:
Anni primitias ipsa Maria tulit.
Divinæ segetis spicam tulit: aurea spica
Virginis in cœlo non magè pura tremit.
Sin tali semente novos Regina quotannis
Concipiat fœtus, (concipiâtque precor)
Post aliquot tua regna videns mirabor aristas.
Hac nihil annonâ charius esse potest.
O bene cultus ager fundat tibi, Carole, fruges:
O serâ messis Regia falce cadat.

Jacobus Sheffield, filius Edmundi Comitis de Mulgrave, Trin. Coll.

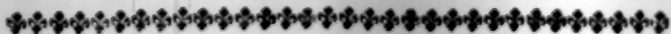
*In felicissimum Serenissima Reginae Mariae puer-
perium, Martii 19, 1636.*

Ver redit, & multo connectit flore corollam
Phyllis, quâ nitidas cingat Alexi comas.

Musarum Cantabrigiensium Euvædia.

Phyllis Regina es, tuus est Augustus Alexis,
Innumeris fertis cui redimita coma est.
Quàm bene conveniunt flores, Narcissus Anetho!
Sunt violæ Calthis, Lilia juncta Rosis.
Narcissus Carolum gestat, fert Caltha Mariam;
Iride Jacobus gaudet, Elisa Rosâ.
Nuper & ad Thameſis ripas è sanguine Divûm
(An Viola, an Rosa sit, nescio; at) orta Rosa est.
Plectilis & quoniam, Caroli est appexa corollæ
Cæsareæ prolis, candida, nomen habens:
En, quibus in terris inscripti nomina Regum
Nascuntur flores. pignora: mitte, Maro.

*Robertus Bertie, filius Roberti Comitis de Linſey,
Angliæ summi Camerarii, è Sid. Coll.*

In novam Caroli prolem.

Cassiopœia novam produxit in æthere stellam,
Nunc plauſtro Caroli stella reperta nova est.
Illa hyemes nubésque tulit: sed nostra serenam
Anglis temperiem, verque perenne canit.

*Guil. Fane, Francisci Comitis Westmorl.
filius natu minor, Coll. Emman.*

Ad Augustissimum Regem.

Martius auspiciis sacer est tibi, Carole, mensis;
Martius & Venerem dat tibi sorte novam.
Quàm varias Anglis neçtis, ver mite, coronas!
Genti, Rex, ingens es decus; Illa, tibi.

Sexus

Musarum Cantabrigiensium Quædā.

Sexus Fortuna ludit, Musa carmina.

LUdit in humanis rebus Fortuna: serenis
Roseisque Principem emisit genis prior
Partus: at ambiguo tandem molimine, Natam
Accepimus (si quæ alia sit) fratri parem.
Mox novus è cœlo ridet Puer: astra sed indè
Fœminea conspiciamus Duci pedissequa.
Sic cunas ludit Fatum; sic æthere fixa
Variantur astra; sic *par impar* ludimus.

*Carolus Goringe, Georgii Baronis Goringe
filius à primo primus, è Coll. Jesu.*

In natalitia Principis mense Martio nata.

JAm satis terris nivi & pruina
Februus misit; meliore lanâ
Martius terras Aries revestit
Vellera siccans:
Nil time, virgo; tibi lenis aura
Dissipat ventos, Aries videtur
Si nimis trux & metuendus intrans,
Exit ut Agnus.

Luce natali tibi mensis almus
Martis illuxit: Veneres futuræ
O quot & quales tibi, cura cùm sis
Unica Martis!

Cresce per soles pariter serenos,
Cresce per noctes pariles diebus,
Acrior nè sit placidâ quiete
Cura diurna.

*Edvardus Leek, fil. nat. min. Baron. de Deincourt.
Coll. Magdal.*

Musarum Cantabrigiensium Zuvodia.

Reginæ sacrum puerperæ.

I Maſtæ natis & thalamo potens,
Turrita qualem vel *Berecynthia*
Fert mater inceſſu, vel acri
Per medias *Trivia* ipſa *Nymphas*
Saltu coruſcans; quam pharetræ leves,
Quam tela cingunt: te pharetræ quoque,
Te tela vel natæ tuentor,
Maſcula vel pietas tuorum,
O dia virgo: Quam neque decolor
Tyrrhenus illinc ſanguis, at hinc ſacro
Pluſ fonte devolvens honeſtat
Borbonius, ſuperiſq; miſcet.
Tantum propinquas jure propinquior
Amica mentes *gratia* foederet,
Nodôq; diſtantes nec antè
Pax animos propiore firmet:
Tuiſq; firmet prolibus, *O decus*,
Longôq; nexis ordine poſteris,
Nec triſte turbatis ineret
Malum *Eridos* inopinâ menſis.
Ut quantus ardor *Caſtoras* urere,
Alterna letho dum ſubeunt pares,
Tantus per & ſeraſtuorum
Inſinuet ſeries nepotum.
Thebana ceſſet fabula duplices
Se ſciſſe flammas, nil cineres rogo
Commune paſſos, vel *Pelaſga* op-
probria (proh!) graviora terræ,

Abacta

Mufarum *Cantabrigienfium* *Zuapdia*.

Abaéta retrò lumina lumina
Fugiffè folis, per medium die ex-
ternata visu. Nullus hic vel
Immeritos patruus trucidet
(Dirum!) nepotes, (hei mihi! noftra quis
Quis noftra dignum funera plangere!)
Ut dulce fopiti jacere
Nexilibus pueri lacertis.
Nec ultor & poft *Turcica* nobilis
Remigret exul prælia, vindici
Haufurus ut cognata ferro
Viscera, dividuúmque latè
Regnum daturus. Dividuum, nifi
Amica genti fata *Britannica*,
Amica *Tydderis*, vetarent,
Et dominis hominum *Stuartis*.
Infanientis vulnera vitrici
Latus Cupido fanat, & aureæ
Feralis expirare longi
Vis odii thalamis *Elifa*.
Hâc tu beatam cretus origine
Poſt arma pacem, *Carole*, civica
Mundóque fancis, publicæque
Pignora pignora das falutis.
Jam nulla faxo civibus incidat
Charifve rupto fœdere fratribus
Poſthec ſimultas, nulla fontes
Aura mali patrios venenet
Diſcorde tabo. Quanta *puerpera*
Proh quanta *regno* gaudia, ſi ſuis
Non læva gratari ſecundis
Anglia, ſi poſuiſſe rugam !
S. Collins, Regal. Coll. Prapoſ. & S. Theol. Profeſ. Regius.
B *Feflum*

Musarum Cantabrigiensium Συναγία.

Festum πολυγρίας Βασιλικῆς celebrabat

Thom. Goadus è Regio Collegio

S. Theol. Profess.

PArtu in priore gratulabundi modò,
Thalamine meta Regii Quaternio?
Non tam poëta quàm propheta diximus.
Læticia res est avida: præsentī bono
Addit futurum, remque spēmque conglobans
Ipsis orexin haurit ex epulis novam.
Cupidos Britannos excipis multā dape,
Regina locuples. Gratulamur: vescimur.
At tu Maria perge pastos pascere,
Festisque facere pinguiore gaudiis.
Nam quinta longam mensa non saturat famem.
Tu tractum ab annis usquē centenīs * propè
Tu nuper Anglis solveras jejunium;
Haud * transitivam nempe, sed natam solo
In Anglicano, basilicam dans arborem:
Jámque arboretum. Populus hoc spectans ait,
En ordinatas, inque Quincuncem fatas
Pomos honoras, aureum hortorum decus.
Ego pergo; * Quincunx simplici quinario
Haud terminatur. Nam Chiasmus multiplex
Utrinque plures pollicetur ordines.
Agite Hortulane & Hortulana nobiles,
Cpelo solóque dante, plures addite:
Beate Boreas simul & Hesperias, quibus
Etiam invidēbit hortus Hesperidum, plagas.

* Abusque
nato Edo-
vardo sexto.
* A verbo
transiero, ut
institivum ab
infero.

* ○ ○ ○ ○
○ ○ ○
○ ○ ○ ○
V, signans
quinque, fa-
cit duplicata
literam X,
signantem de-
cem, quia bis
quing. Ex
hoc Chiasmo

punctim notato fit figura τετραμυλιαρις ac hortensis, dicta Quincunx.

Mufarum *Cantabrigiensium* *Zuwardia*.

In Regiam Reginae prolem Hendecasyllabon.

PArtus foemineúve masculúve
Hic, vel nescius expedire quisquam.
Dum frontem stupeo sereniorem,
Aut ignes oculi micantioris,
Te, Cypri Dea, te refert amata:
Sin vultus roseo rubore lætos,
Vel risus reputo frequentiores,
Mentitur facies tuas, Cupido.
Lanugo, leve quæ diutioris
Menti restat onus, modò absit, indè
Imberbis viridi videtur Idæ
Phœbus, vel teneris Minerva cunis.
Partus foemineúve masculúve
Hic non est: precor, at quid ergò? numen.
Gu. Beale, Coll. Joann. Praefect.

PArcius irrigui laudentur tempora Veris,
Cum teneram variis floribus ornet humum;
Quos pede cœnoso calcabit fortè viator,
Pollice vel fusco rustica virgo leget.
Nobilius lætis Regina puerpera terris
Ver dedit, & virides æmula vicit opes.
Candida Regales producunt lilia cunæ,
Et dulces infans spirat ab ore rosas.
Quas, nisi magnorum fuerit de stemmate Regum,
Non cuiquam fas est sollicitare manu.
Quem dabit Autumnum foecunda Maria Britannis,
Quæ dederit Veris pignora tanta sui?
Thomas Goad juris civ. prof. Regius, Coll. Regal.
B 2 *Ad*

. Musarum Cantabrigiensium Epitaphia.

*Ad Serenissimum Regem Carolum de
numerosa sua prole.*

Rhenio fertilior Tamisis: Tamisisque character
In leni cursu, Carole magne, tui.
Excedetque brevi proles Carolina nepotes:
Vincet Germanos Anglia principibus.

*Guil. Greene juris civilis Doctor, Coll.
D. Magd. Socius.*

*In natales filiae natu tertiae Sereniss. Regum,
Caroli, & Mariae.*

Bella aliis curæ sint, Musis otia: Regum
In prole est placidis foemina grata Deis;
Quæ comites formâ, Charitetsque exæquat amicas
Indole, nec numero jam minor illa suo.

*S. Balcanquall, Aula Pemb. Socius,
Procurator Univers. sen.*

Exorsa est nova stella, Venus dicenda, simulque
Visa sub Arctoo lux peregrina polo.
Hinc coeli nova temperies, hinc entheus ignis
Major inest Musis, quam solet esse, piis.
Definat Astrologus mirari, nam unus & idem,
Qui jaculat radios, est Pater ingenii.

*Hen. Hobart, D. Henrici Hobart, olim communi-
um Placitorum summi Justitarii filius
natus minimus, Aul. Cath.*

In

Musarum Cantabrigiensium Eupodia.

*In auspiciatissimum partum serenissima Regina Maria
16 Calendas Aprileis in lucem editum.*

Quid est, quòd animus lætus & vultus hilaris?
Quid chori agiles, celeriq; tripudia gradu?
Quid cantus & tuba, lyra, buccina, cithara?
Quid gaudii signa sacra campanæ sacri?
Quid flebilibus interstrepit ululatus,
Et nœniis funebribus, in luctu absona
Graviore, consona leviori Musica?
Quid pompa funebris in choream, in canticum
Feriale murmur præficarum vertitur,
Bustumq; lugubre in triumphalem pyram?
Quæ tanta solvit gaudii festivitas
Jejunium solenne Quadragesimæ,
Ut quæ dolore diutino concreta erant,
Resoluta gestiant voluptate omnia?
Musæ mihi causas memora. Hoc est Musarum opus,
Hæc est voluptas, gratulari Gratiis.
Enixa Gratiæ est suo Eurynome Jovi
Jam tertiam: Quidni choreas duxerint
Musæ, exuant saccum, induantque gaudium?
Et conticescant præficæ: una plus valet
Augusta virgo nata millibus decem
Desideratis: Justa funeralia
Injusta sunt: Luctus dehinc jejunium
Solvatur, & quæ reliqua Quadragesima est,
Jejunium Exultationis exeat.

At varium animal homo, & dominus actus sui est.
Natura, licet ad unicam amussim omnia
Admetiatur opera, & ipsa suas vices
Vestisq; mutat. Antevertit Martius

Musarum *Cantabrigiensium* *Zuwardia*.

Maium serenitate: Valles undique
Collésq; rident. Sordidam, undantem stolam
Grandæva Ceres exuta, solito nitidior
Incedit, albâ, cærulâ, violaceâ,
Roseâ, aureâ, viridi variegata cyclade;
Spargitque narcissos, rosasque primulas,
Violâsque, jam exceptura prolem floridam
Florum, Rosarum & Liliorum Regiam.

Lucina Juno, quæ vocata sæpius
Necit moras, non invocata ocyûs opem
Tulit serena pronuba serenissimis
Puerperæque & Partui. Luna faciem
Modò renovabat lampadi Phœbi æmula;
Qui præstolatus Phosphoram novam sibi,
Pythona postquam cœpit ipse sternere,
Comitem orituram adjunxit. Imò aiunt Patrem
Musis, Dianę artibus vacâsse; at hinc,
Ut influentiam Puerperæ daret,
Ad Virginem rediisse retrogradum Jovem.

Illa est, Maria, Illa Tua soboles Regia,
Quam Terra, Cœlum, Deus & Homo felicitant.
Sæpe facias Maria, numerûmque impleas
Musarum & ultrâ, ut Gratiarum; ut gaudeant
Et gratulentur Gratiæ & Musæ Tibi!
Sæpe facias Maria, sæpèque redeat
Felix *Maria Annunciatio nova*.

Robert. Gell, Theol. Bacc.

Coll. Christ. Socins.

Quid

Musarum Cantabrigiensium Supplicia.

Quid statuas fragiles, mentitâq; corpora Regum
Et Reginarum * vadimus intuitum?
Ordinis illius spirat pars magna, reficta
Ingentis Caroli de meliore luto.
Vivit Jacobus, revocatâque vivit Elisa,
(Idem majorum est & pater & soboles.)
Carole, sic rigidas fatorum evertere leges
Pergas, ac gentem sic reparato tuam:
Henrici redeant, victor Gulielmus & ipse,
Dum soboli desint nomina avita tuæ.

* *vestimenta-*
nasterium.

R. B. Coll. Joh. Taxatorum alter.

ET Angliæ Reges, & Orbi Coniuges
Quanti laboris, & doloris est dare?
Beata, tu sensisti, & exultavimus;
Iterûmque tu sensisti, & exultavimus;
Quintâ nec edocti sumus vice absonum
Deponere affectum; nec est qui criminis
Reos perëgit. Scilicet curis suis
Beatus ut Rex otium nobis facit,
Sic Tu laborum sustines vices tuas,
Et gaudium in dolore parturis: Tuo
Nostræ periculo sic salutis consulis
Beata, gentis Mater, ut Rex sit Pater,
Dicenda: Tanti Regibus securitas
Constat popelli. Alios dolores sentias
Nullos, precamur, sed dolores sæpius
Hos sentias. Id si precantes criminis
Quis arguat reos, is hostis audiat
Et Orbi & Angliæ; &, quod horrendum magis,
Regi, & tuæ, beata Mater, gloriæ.

Hen. Fern, Theol. Bacc. Tr. Coll. Soc.

Musarum Cantabrigiensium Zuxodia.

In Anni tempestatem quâ peperit Serenissima Regina.

VEre novo, cùm foeta parens Natura resurgit,
Comptior è tumulo luxuriâ que suo;
Cùm parit & tellus, & formosissimus aanus
Lactentem sobolem, lumina ruris, amat;
Induit in florem sese foecunda Maria,
Natam cum violis illa rosisque tulit:
Natam, cui tepidi lascivit gratia veris,
Alluditque novo fidere lætus ager.
Huic viola ô verni liveas Phosphore Phœbi,
Et rubeas proprio digna pudore rosa:
Cui properat bona Nympha leves texisse corollas,
Imperisque omen Lilia pulchra sui;
Cui teneris Aries cœlum balatibus implet,
Lucidâque ostendit vellera molle pecus;
Cui glacies liquefacta levi dissolvitur aurâ,
Lætitiæ lacrymis & fluit ipsa suæ.
Jam Zephyrus se lenè tepentibus explicat umbris,
Dispergitque tuis, Virgo, flabella genis:
Ut si fusca tuis Phœbus paret oscula labris,
Improbulum hunc lepido verberet ille joco.
Hos comites, has ancillas, Regina, dedisti,
Articulûmque tuæ fertilitatis habes.
Opportuna magis bona quis velit? Eligis ipsa
Tempus quo parias, non minùs atque locum.

R. Cresswell, T. C.

Ad

Musarum *Cantabrigiensium* *Zuſſſia*.

AD REGINAM,

de ſuo

PLUS ULTRA.

MARIA STUART, O TU REGINA, PRÆPOLLES.

Anagramma.

IO GENEROSA MATER! PLUS ULTRA PARIAT.

Dum dubitat Maria marem parere: ne puellam,
Fit toties, mirâ fertilitate, parens.
Ingénioſa diu methodum Lucina tenebat,
Servabátque ſuas ſexus uterque vices:
Fœmina poſterior. Sed enim modò regia conjux
Non tulit, &, Semper mas prior, inquit, erit?
Ambo pares numero, fateor; libet eſſe priorem,
Et variare vices, & ſuperare virum.
Filia poſt natam: ſic, ſic juvat. Ordo tyrannus:
Certus in incertis ludere geſtit amor.
Dixit, & (audierat namque Ilithyia precantem)
Mutato partûs ordine nata Dea eſt.
Mater io generoſa, Deos paritura, Deâſque,
Nata puerperiis ſecula beare tuis!
Quid dignum tali tibi ventre, torôque precamur?
Plus ultra parias. hæc pia vota damus.
Mater io generoſa! deeſt tamen altera proles.
Perge: memento tamen; Fœmina quinta fuit.
Debetur, Maria, tuo ſic ſexta marito;
Haud aliter ſunt Fœmina, Virque pares.

Jac. Duport, Coll. Trin. Socius.

C

In

Musarum Cantabrigiensium Συναγωγή.

In tempus Natale.

VEre novo nascor felicis flosculus Aulæ;
Er, quia vult vates, en *Rosa prima* vocor.
Hinc Musæ cantant volucres, hinc plurima charta
Evolat, artificum nectaris instar apum.
Instar apum Musæ sumus, ô suavissima Virgo:
Quàm juvat è roseis carpere mella genis!
Quàm juvat exigui per lilia ludere colli!
Per nivei violas quàm juvat ire sinûs!
Attactu molli per membra tenella vagamur,
Armata nullâ cuspide; nè metuas.
Murmure jucundo tantùm gratôque susurro
Conamur somnos conciliare leves.
Tum si quid noctæ fuimus de rore beato,
Oscula mulcebit Principis ille liquor.
Invidus at si quis fuerit, quem nulla voluptas,
Quem nullus, natâ Principe, tangit amor;
Impetus est istum, in Regem legésque rebellem,
Protinus innumeris figere cuspidibus:
Ut miser undiq; & undiq; & undiq; & undiq; punctus
Procidat infanti víctima justa Deæ.

Johannes Booth, C. C. C. S. T. B.

LInquebant quondam (proprios pertæsa Penates)
Numina stellati mœnia sacra fori.
Sed neque Thessalicis placuit latuisse sub umbris,
Nec prope Niliacas incoluisse plagas.
Quin, ut Cœlicolis fierent habitacula, Divûm
Nititur Elysium quisque creare novum:

Mox

Musarum Cantabrigiensium *Æneida*.

Mox toto Divûm cœlique faberrima censu,
Suffulsit cunctos pulchra Maria Deos.
Hæc placita est superis: cœlo emendatior aula!
Præstat Olympiacis gloria tanta jugis.
Convolat huc avidis jam cœlica turba triumphis,
Legit & in culto corpore quæque locos.
Lata per insignem migrat pars una Coronam;
Una per Ambrosiæ vellera fusa comæ;
Pars ad Acidalios etiam glomeratur ocellos;
Altera stat roseis pendula turba genis;
Luxuriat niveis superûm pars multa papillis;
Labitur in teneros plurima pompa sinus;
Hæc Dea sub labris; colit hæc crystalla lacerti;
Albentisque ambit gemmea turma manus;
Denique quos densæ non ceperat area mammæ,
In Reginæ uterum, nobile pondus, eunt.
O quàm sidereo turgescunt viscera foetu,
Cum ventre in tali semina dia latent!
Semper Juno tuos properet bene prodiga partus!
Mundus habet cœlos, te pariente, duos.
Vos quoque divinæ pubes generosa Mariæ,
Anglia sit vestris prospera facta bonis;
Ad proprias donec redeatis numina sphæras,
Nativisque eritis sidera fixa polis.

Richardus Brown.

De Principe Famella.

CArole, foemineas quid rursus amplectere cunas,
Oblitus proprias sustinuisse vices?

Musarum Cantabrigiensium Συναγωγή.

Dúmque velis quintam reliquis apponere prolem,
Invertis thalami prisca statuta tui?
Solliciti res est examinis: undique sudant;
Atque putant vestrum degenerare torum;
Sed malé: Principibus par est seu *femina*, seu *mas*;
Qui *sexum* variant, non variando *genus*.

De numero Regia prolis.

Pignus amicitiae numerus *binarius* arctae:
Carolus hinc *pueros* mallet habere *duos*.
Trinus erat Charitum; (numero Deus impare gaudet)
Si numeres *pueras*, hinc tibi pulchra *trias*.
Quinque simul faciunt, quot sunt tibi, Carole, *Portus*;
Quot nobis *sensus* omnibus esse solent.
Sic *partus* sequitur *portus*; exindéque *sensus*,
Te melius partes posse tenere tuas.

De tardo puerperio.

Quidq; tibi in causa est, ut parturiente Camœnâ,
Detineas partum foeta Maria tuum?
Fallitur obstetrix, & tintinnabula fallunt,
Aures adverso præripiente sono.
Fallitur in numero Rex & Regina putato:
Ille secus sobolem computat, illa diem.
Tardior enasci, properet precor ipsa renasci!
Quod citò fit, bis fit; sit citò, quod bis erit!

Tho. Horton, Coll. Emman. Socius.

Incunte

Musarum Cantabrigiensium *Συμπόδια.*

INeunte vere terra jam pandit sinum,
Glebâsque molles solvit, & folis novi
Refecta radiis, roribusque gemmeis,
Aurâq; Zephyri blandiore, semina
Commissa reddit, atque foecundum tumens
Effundit herbas, furculos, florum comas.

Et tibi, Maria, candidi veris tepor
Laxavit uterum, tûque victâ Chloride
Conjuge Favoni, quæ cluet florum Dea,
Formosiora lilia, & rosas paris.

Regina mactæ; principibus ex te satis
Ditescat orbis, lacteasque virgines
Dona maritis Regibus; sanguis tuus
Spargatur, ingens quâ patet mundi plaga,
Populisque pacem fanciat frequens Hymen.

Nec tu Maria, Carolo sponso invidere
Viros feroces, arma, fulmineas rates;
Tu ventre præstas, quicquid ille classibus:
Sic regna munis; & senatus integri
Foecunditati consilia cedunt tuæ.

Ed. King, Coll. Christ. Socius.

MIttimus ecce tibi chartacea munera, Virgo;
Si laceres, nobis instar honoris erit.
Ergône nos rides, lepidissima regia Virgo?
Ergône nos rides? id quoque magnus honor.

*Bevercotes Cornwaleys, C. C. C.
Generosus.*

Musarum *Cantabrigiensium* *Synodus*.

EN felix soboles & imago pulchra parentum!
En spes magnifici multiplicata tori!
Quattuor infantes lepidæ cecinere Camœnæ:
Jam nova materies orta; canamus, Io.
Certabant sexus, vicitque infirmior: ecce
Naturæ ingenium tres peperit Charitas.

Tho. Newce, C. C. C. Generosus.

HEi mihi! pestis edax grassatur dente maligno,
Et letho innumeros mactat in urbe viros:
At parit antidotum dulcis Regina veneno:
Respondet populi virgo vel una gregi.

Radulphus Whitfeld, C. C. C. Generosus.

*In Illustrissimam Principem nuperrimè na-
tam mense Martio.*

AUgusti potiùs mensem, quàm Martis adesse,
Suadent lætitiæ pignora tanta piæ.
Ornavit Carolum duplex hoc mense corona;
Et regni, & prolis viva corona suæ.
Pacatum Martem aspicimus, mensémque serenum:
Emollit Martem nam nova nata Venus.
Murmura ventorum posthac si fortè susurrent,
Applaudunt fati, Regia virgo, tuis.

N. Culverwell, Art Bacc. Coll. Em.

Musarum Cantabrigiensium Zuxodia.

In rumorem prolis in lucem edita.

JAm peperit: veros nec fallit fabula plausus,
Blandula nec dubio murmure fama volat.
Septima lux mensis mendacem detulit ortum
Infanti: oh quanti gaudii & error erat!
Quosque prius vani famæ lufère susurri,
Maria, tu veros jam pariendo facis.
Hâc mercede forem semper delusus; haberem
Si modò tristitiæ foenora tanta meæ.

*In Illustrissimam Reginam parturientem
paulò post aquinoctium.*

SOL ponens paribus numeris noctémque diémque,
Hesternam prolem viderat esse parem.
Jam tu nocta diem Maria es, nec Carole perdis:
Es tamen & victus, victor at ipse tui es.

Robert. Owen, Com. & Bacc. Art. coll. Jef.

De tribus Filiabus Regiis Hexastichon.

TRes Charitas nobis peperit Regina: Thaliæ
Jure sacrum nomen prima Maria cluas;
Euphrosynes nomen fortitur Elisa; sacrato
Ex uteróque infans prodit Aglaia recens;
Prodit Aglaia recens, atque infans: indè recentem
Infans lætitiâ Musa referre nequit.

Georg. Heath, Gen. Art. Bacc. C. C. C.

Musarum Cantabrigiesium Συναφία.

Πεὶ παρὸς τῆς νεογνῆς μέτροι γενεῶλιαχόν.

Νῦν Βασίλει' ἤρεχα τέλει δόξα καὶ σὺ,
Οὐτὼ δὲ ἀγὴν ἐλλομεν τειάδι.
Ἐισὼν ἰδὲ τρία πάντα τριτὸν καὶ ἀριμεν ἀμείναν,
Ἐς τικτὸν ὅν ἡμῶν πάντα δίδουκα χαλά.

Robertus Heath, Generosus C. C. C.

PRata virent; sylva decorantur veste recenti,
Et picturatis Flora superbit agris:
Nec tu concedis Divae Regina virenti;
Pulchra tuo ex utero pullulat ecce Rosa.
Invideas Hyacinthe puer: correptus amore
Hujus, credo tuum linquet Apollo latus.
Nescio clara infans num Rubra voceris, an Alba;
In te commistum floret utrumque genus.

Franc. Heath, C. C. C. Generosus.

*In Regiam prolem verno tempore in
lucem editam.*

VIx pulchrum pandit folium rosa ruris ocellus,
Cum nobis nata est: vix nidum, quo ova reponat,
Struxit avis; Maria Deam cum exclusit ab ovo,
Atque novo nobis peperit nova gaudia partu.
Nempe æquum est, Quæcunque ferunt elementa, se-
Mariam, Divæq; legant vestigia nostræ. (quantur

H. Hutton, Coll. Jes. Socius.

In

Musarum Cantabrigiensium *Συναγωγή*.

*In faustum Illustrissimæ Principis vernotempore
Natalem Γενεθλιαζόν.*

Sole jam puro nivibus solutis
Sæva defluxit glacies, & ingens
Caucasus nubes feriens amictum
Exuit album.

Æolus ventos cohibet furentes,
Mitior spirat Zephyrus, nec atræ
Asperant cœli faciem procellæ,
Nec Jovis imbres.

Candidus pulsus nebulis Apollo,
Dum videt gnatam Caroli, pudore
Contrahit vultus, roseoque victus
Virginis ore.

Sideris verni citius tepores
Quàm solent adsunt, positisque rugis
Martius verno tegitur sequentis
Mensis honore.

Floribus tellus variis relucet,
Et comas sylvæ reparant, novosque
Regiæ cultus soboli ministrat
Conscia Vesta.

Regna lætantur, populique, & ipsi
Cœlites certant celebrare tantæ
Principis cunas, hominésque Divûm
Gaudia vincunt.

Joann. Potts, Coll. Christ.

Musarum Cantabrigiensium Sæculi.

In Reginale verno tempore puerperium.

MOlles, Camœnæ, ducite primulas;
Florentis & veris violas, sacrâ
Quâ prole gaudet Flora, lectum
Sternite purpureo decore.

En terra ponens canitiem novâ
Formâ repubescit, sterilem & soli
Ventrem resolvens, dulce partûs
Conscia reddit onus Mariæ.

Quæ grata ventris pondera non priûs
Ponit gravati, quàm explicet ardua
Frondes comantes palma, cunas
Ut pharetrata struat Diana.

Quæ me fefellit pignore sæpius,
Ut Musa mensem fœnore reddidit?
Nunc carminis cultura cœpit
Luxuriare novo furore.

Felice pergâs prole Puerpera,
Partûsque vernos anticipes tuis;
Ut sic novo lætere fœtu
Auspiciis Caroli quotannis.

R. Edwards, Coll. Christ.

In Illustrissimam Principem nuper natam.

CUlam pingere candidæ Diones
Cœpisse effigiem ferunt Apellem:
Quem dudum Carolus gravem laborem
Absolvit, decoris venustioris

Quum

Musarum Cantabrigiensium Summa.

Quum natam hanc genuit. Marina Cypris
Quamprimùm intuita est Deam hanc serenam,
Sic dixit, Carolus meæ figuræ
Insignis fuerit dehinc Apelles.

Tho. Snawfell, Commensal. Jesuanus.

In Reginam prole fœmincâ beatam.

GRata, sed & sapiens! Reges peperisse decorum
Est opus: hoc solum cœlica virgo potest.
Gratior illa tamen multò, sapientior illa,
Quæ regnum: hoc solum hæc cœlica virgo potest.
Mox puer est natus, mox & puer: una beâsti,
Una paris Reges fœmina grata duos.
Mox pueras enixa, sorores, Regibus aptas
Tres; trino nixu tu tria Regna paris.

Evers Gower, Coll. Jes. Socius.

In Natalem Puella regiae, Vitis Carolinae gemma quinta.

Quid Sol splendidius jubar
Nuper frigidulæ miseris insulæ?
Quid vibraveris aureas
Per sudum nitidi pyramides poli?
Quis te, Mars, rigidos Notos,
Et rixas Boreæ cum Zephyro truces
Pridem dedocuit? tibi
Qui jam frons, Aries, libera cornibus?

Musarum Cantabrigienſium Sæculæ.

Numnam depoſito recens
Natae te inſinuas frigore Principi,
Olim flaminibus tumens,
Nunc (Mars) præcocibus cincte Favoniis?
An geſtis, nimis improbe,
Laſcivo teneram lambere baſio,
Conſiſus, reducem tibi
Jam rurfus Paphiam cingere te Deam?
Hic error niveâ togâ,
Sponſalique tuum flore reveſtiit
Incenſum igne novo latus:
Nam ludens oculos, & faciem tulit
Sic matris gremio Venus.
Cunarum decor, & gloria faſciæ!
Suaves lætitiæ patris,
Maternique uteri blandula pignora!
Quàm bellè Carolum ſuum
Vicit foemineâ luxurians vice
Jam Regina! vel unico
Hoc viciffe petat foemina prælio.

P. Samways, Coll. Trin.

Vota & plauſus ad Reginam de quinto puerperio.

Sic Regina tuos numeroſâ prole Britannos
Perge beare diu; ſic fortunata nepotum
Progenies clarum tibi det per ſecula nomen:
Ut, ſi fortè ſuis priveſtur Jupiter aſtris,
Gnoſſiacam faciant tua pignora chara coronam.

Leyceſter Devereux, Gen. Coll. Trin.

In

Musarum Cantabrigiensium Συναδία.

*In auspiciatissimè repetitum Regina puerperium;
& quòd statim post pestem grassan-
tem pepererit.*

Pergit adhuc Regina parens; & gaudia nostra
Suis emit doloribus.
Pergit adhuc & nos, serósque beare nepotes
Novo subindè pignore.
Haud aliter poterat fato labefacta recenti
Redintegrare secula.
Fila tot abscissa, & quas fecit Parca ruinas,
Refarciuntur (en!) modó.
Unicus hic partus compensat funera mille,
Acerba quæ dedit lues.
Ut se nempe probet *Medicûm* de stirpe creatam,
Maria sanat Angliam.
O nos felices! ô tέρque quaterque beata,
Et ampliùs puerpera!

Jac. Duport, Coll. Trin. Soc.

ΛΟιμὸν ἐπεὶ διδόντων, (ὃ γὰρ Βρεταννοὶσι χολωθεὶς
Νῦν σὺν ἀνὰ πόλιν ὄρεσιν ἔκλειν, ὀλέοντο δὲ λαοί)
Εὐχαίρας βασιλείᾳ τέκον παρεμύδιον αἴτης
Παῖδα προσελθόντες ὠδίσιν ἀκρίστα πένθο,
Οὐδὲ γὰρ αἴλλας ἔω' νῦν δ' αὖ πωθήσῃ αἴλη
Ἥλιος (ὡς εἰμὶς δει) τέκον ζώοντι Μαρία,
Νύμφη ἀειροτόκη, λαχὼν δὲ τε χολωδέστα.
Οἷον πῦρ δ' ἔτεκον, γυνὴς μίχα ζώοντι αἴλλας,
Ἀντάλλαγμα παροικούντων, αἶμα χάρις τ' ἔσθης,
Ἐλπίδα τ' ἐπαυμένης τί σὺν τ' ἔν, εἰ μὲντοι ἦσαν,
Λοιμὸς πῶς ἐδύμασεν, ἡ ἥρπαιτι πικρὸς οἶστος,
Ἀπὶ τοῦ μυριάδων πάλαι ἐν βασιλείᾳ ἔην,
Ἐν Καρδίᾳ τέκος πολλῶν ἀντάξιον αἴλλων.

Musarum Cantabrigiensium Συναγία.

Φοῖβος ἐν ἀμύνουσιν ἰσὶ χρόνῳ, αἶσθη' Ἀχαιοίς,
(Ἐπὶ ποτ' ἀέξετο νῦν δ' ἀπ' ἡλίκου βολάν.)
Ὅτι δ' ἴδμεν ἄγος χαλεπὸν βίηθ' Ἀπείωνθ',
Τοῖσιν ἑταίρην αὖθ' κρατερὴν βίηθ' Ἐμψύχῃς.

Ὅ αὖτὸς ἐν τῇς Τειάδῃ.

MAjestas ignara sui vagitibus implet
Auratas ædes, nec datur ulla quies.
Illico nos famulæ concurrimus undique Musæ,
Et nostro audito carmine virgo tacet.
Fecimus absurdè nimium: nam Principis ipse
Vagitus nostris carminibus potior.

Philippus Morfe, C. C. C. Gen.

*De Principe nata mense Martis, die Veneris.
Ad Martem.*

MENSE tuo nova nata Venus, parilisque priori:
Orta mari prior est, hæc dominâ orta maris.
Tam similes duplici videas sub imagine formas,
Nescius ut dubites, hæc tua, an illa, Venus.
Luderet hic oculos tibi non inamabilis error,
Si nostræ nævus, si tua casta foret.

*Jacobus Clavering, Generosus
Coll. Magd.*

ATque paris? nostram fœcunda puerpera matrem
Das viduam, sterilem virginumque chorum.
Siste

Musarum Cantabrigiensium Euxodia.

Siste tuos Regina graves renovare dolores;

Siste Maria tuos, siste Thalia tuos.

Atque parisi stillat lymphis Parnassia rupes,

Plena Caballinis ora rigantur aquis.

Perge tuos Regina graves renovare labores;

Perge Maria tuos, perge Thalia tuos.

Guil. Wright, Sid. Coll. Commensf.

De quinario Carolidum numero.

I Mensurato pede carmen; Regia proles

Quina venit digitis jam numeranda meis.

Quàm metuant hostes, cùm narret fama, Mariam

Tam peperisse manum, quàm peperisse Duces!

Tota manus prolem mensa est; pes, carmen: uterque

Officii memor est pèsque manúsque sui.

Hen. Harrison, Magist. in Art.

Coll. Gonv. & Caii Socius.

In Cunas Regina beatissimas, Festi Annunciationis Praecursores.

Quàm sacer es mensis Marti devote! paratu

Gratus ades duplici Nuncius, hospes ades.

Olim parturiit Virgo; pius angelus astat:

Nunc etiam partâ Virgine, gratus adest.

Ille pius sanctæ bona nunciat ancæ Mariæ:

Hic noster Mariam nunciat esse bonam.

Jacobus Cromwell, Armig. Artium

Magist. Coll. Jes.

Musarum Cantabrigiensium Σωφδία.

Τὸ πάρε μίλαινα φόρμυξ,
 Ἐπὶ τυκίοις συναγμοῖς,
 Σπυραὲν Κεῖνα σείσωπον
 Φθονεῖν τε δαίμων ἄδεις
 Ἐπὶ ἧ στήθει βαρύνει
 Ὑπὲρ φοβοῖσα πληγὰ.
 Ἐπείρα ἧ, κείν' ἀφύσσει,
 Κελαδὸν φέπει σὶ μολπαί.
 Μίδης, ὦ λίγεια φόρμυξ,
 Μίδης ἀστέρων ἀπλάς,
 Μίδης ἀστέρων μίδης
 Κότον, ἀστραυῖς τε Ἥρας.
 Ἐδίλω λόγειν πὶ χαλδόν,
 Ἐδίλω λόγειν πὶ περπὸν,
 Ταῖς Κύπριδος μὲν ἔχ.
 Ἐδίλω λόγειν ἔρωτα,
 Τὸ ἧ παιδίον Κυθήρης
 Καὶ ἀφ' ἧν μαθεῖς θαλάσσης.
 Λέγα μοι λίγεια φόρμυξ,
 Τὸν Ἑρῶτα τὸν γέροντα,
 Τὸν αἰνιδαλὴν γέροντα,
 Τὸν ἀλός τε γὰρ τ' ἀνακτα,
 Ὅς ἀπὸ τοῖς θεοῖσιν
 Ἐπίπτεται τὰς θέμιστας,
 Ὅς ἀπὸ τὰς τόνδε κόσμον
 Ἰερεῖς λόγους ἔδωκε.
 Τὸ ἧ πλείστον ὅς δαμάσσει
 Ἐπίβουλον ἔχθ' ὕλας.
 Ἀλλ' αὖ πὶ πλημμελήσει,
 Σμικρὰ ἧ βροτῶς χαλᾶται,
 Ἐδίλω πὶ μείζον αὐτοῖς
 Ἀγαθὸν ποτ' ἀντιδουῖαι.
 Λέγα ὦν λίγεια φόρμυξ,
 Ἐνιαυσίαν μετ' ἄπαν,
 Πολύων μετ' ὅτεν ἀνδρῶν,
 Πείστρον πὶ χάρρον αἰμὼν
 Ὅς Ἑρῶς παννύ ἔδωκεν ;

Musarum Cantabrigienſium Σωφία.

Ἀνέστη χαλὸν ἔργον,
 Βασιλῆον τὸ ἔργον,
 Θιοείχαλον τὸ ἔργον.
 Τὸ δὲ ἐν σοὶ ἀντὶ πολλῶν
 Δίδεται, μάχιμα νᾶσι,
 Ἀπολαύστων Βρεταννῶν.
 Ἄρες Ἀλβίαν ὀδυμῶς,
 Ἐπίφου σὲ χαλὸν ἔργον
 Ἄρες Ἀλβίαν γέλατα,
 Ἐν ἑσὶ ἢ οὐ φύλλα ῥήσεις.
 Καὶ ξυὺ χαλοῖσι παῖδε
 Φύσις ἀρμυγὰ στυγνῆν.
 Ὅρελον τὸ αἶμα θυμῶς
 Ἀσπίρενας παῖδισι
 Ποτὶ Δωρεῖας αἰσδύς.

Ἐρρίκον ὁ Μαρῶ, ὅτι τὸ Χεῖρ.

*In Serenissima Regina partum circa tantum in Mar-
 tio aſtum, cali ſerenitatem, & vento-
 rum ſilentium.*

INſuetum eſt, quòd in hac vix dum lanugine veris
 Incaluit totis ignibus æthra ſuis;
 Siccior inſueto rutilavit terra ſereno;
 Venti juſtitio non caruere novo.
 Ætheris unde iſti dic gnaviter, Oedipe, mores.
 Magnum eſt, naturæ ſi vacet ordo vetus.
 Aut tu, cui venter tumuit, dic rectiùs; iſte
 Cùm titubet dubius, cui tumuere pedes.
 Lucinæ templum, Macedo dum naſcitur, aſſit;
 Toto, dum Princeps naſcitur, orbe calor.
 Fortè roſam cernens gemmantem Phœbus in alvo,
 Maiorum calidos juſſerat ire dies.

E

Aut

Mufarum Cantabrigienfium Zwodia.

Aut fic exarfère preces & vota Britanni,
Ut fieret zelo torrida Zona pio?
Ignis amor; redamat cœlum, dum fervet; amoris
Egregium Princeps edita pignus erit.
Tempora funt etiam Matri apta ferena Serenæ;
Nec prolem obfcurant nubila fufca Throni.
Martius & teneram quòd vix difcuffit olivam,
Pacis, & augurium fertilitatis habet.
Sic eft ô Regina; Tibi natura miniftrat,
Ut fe parte aliquâ Principis illa beet.

*Johannes Sherman, Mag. Art.
Coll. Trin. Socius.*

In Regiam prolem quintam Tetraftichon.

Vivat Rex! vivat! geminat fic turba togata;
Et vitam quintâ jam vice Cæfar habet.
Tot porrò natis totidem fi regna precando
Sitis, vos meritos plurima mitra manet.

M. H. Coll. Emman.

Genethliacon.

Surgite Chamiades, liquidâsque relinquite fedes;
Usque adeone juvat veteri torpere veterno,
Et feftinanti Reginæ fera parare
Gaudia? Nonne vagæ fubfidunt Chamios undæ,
Preffius & folito decurrit flumen, ut imis
Jam faltem citiùs capita extollatis ab antris?

Quinetiam

Musarum Cantabrigiensium *Suavitas.*

Quinetiam Iliades gaudent anteire canendo,
Séque vel incomptas solvunt in vota priores.
Vos nitidas redimite comas; vos spargite flores
Suaveolos, quibus invideat venientis odor
Veris honos; hederis niveas perfundite vestes;
Principis & sacro divini carminis cœstro
Natalem celebrate novæ, matrémque Mariam
Dicite felicem, generisq; utriusque beatam
Multiplici partu: quam tot peperisse videmus,
Omnes Carolidas. Qualis Berecynthia mater
Hellepontiacas curru turrata per urbes
Invehitur, centum manibus complexa nepotes,
Omnes cœlicolâs, & aperto numine plenos.

Joann. Pearson, Coll. Regal. Socius.

Ad Reginam.

Perge beare tuos generosâ prole Britannos:
Utraque non tantas India jactet opes.
Sic, ubi cœlestes infuxit littore rores,
Fit gravida, & gemmæ pondere concha tumet.
Baccatam memorant Ariadnes sæpe coronam,
Quæ nunc pro gemmis fidere cincta micat.
Tu quoque prole tuâ, ceu tot, Regina, lapillis,
Cingeris; ô Carolo digna corona tuo!
Et poteris tandem numerofo pignore cœlum
Plûs quàm fidereæ condecorare faces.

Ol. D'oiley Regal.

Musarum Cantabrigiensium Σωφδία.

Ἐἰς τὴν ἐν Λαμνῶνσι Ἰῶν τῆς Μαρίας πολυτοχίας.

Ἐ Διόσιν ποτὶ Μῦσα, φέρονε βαβυλωνίην οἶνον,
 Καὶ φάτε, Κλυθὶ ἐμεῦ, δεύς ἴθι φοῖβε Πάτερ.
 Τῶν ἄρα θυγατέρων Διὸς Βασιλείας εἰσάξες;
 Μητὴρ ὁμῶς ἀνδρῶν, Μητέρα καὶ ἡ Θεῶν;
 Μὴ σκύλλῃ, προσέειπεν Ἀναξ· Βασίλῃα Γαλακκῶν
 Ἀυτὰρ ἔγω, κρυφίως ἥπις ἔδωκα Διός,
 Καὶ Κόρινθον καὶ Κόρινθον, Ἀθηνάων μὲν Ἀθήνην
 Ἰῶν μοῖραν ἔχει Ἀθανάτωσι βεβλῶς.

EXcessit spes nostra modum: vagitus ad aures
 Alter adest, plenúsque Deo Parnassia Musas
 Numina sollicitat, teneróque choreumate gaudet.
 Jámque levis ripas Nympharum turba pererrat
 Adventum testata Deæ, socióque tumultu
 Plurima nascentes comitatur Hamadryas annos.
 Sic, ubi prima sui Jovis incunabula novit
 Creta parens, læto festiva remurmurat ore,
 Lascivítque suo Corybas Cybelëius ære.
 Cæruleus Thamisis placido quàm flumine ripas
 Præterit, & vitreo Regalia marmora cursu!
 (Non Arethuseos meliùs violentior Alpheus
 Dilexit latices) En fulvo ridet in auro
 Lenior, & pronas intendit ad oscula turres!
 Fortunata quidem, tum felicissima matrum
 Visa Maria fores, tantùm si parvus in aëla
 Luderet Æneas: repetitâ prole beari
 Vix, nisi magnorum decus immortale Deorum.
 Nempe pari Regum successit Gratia triplex,
 Progenies Jove digna: Nec illa videbitur illi
 Mente minor; solúsque dabit discrimina sexus.

R. Widdrington, Art. Bacc. Coll. Christ.

Ἐνκαίριος

Musarum Cantabrigiesium Συναγία.

Ἐχάρις ἔσθ' ἡμῖν ποτὶ νίκας ἀνδρῶν ἱερῶν,
Ὅς βρωσίς τε πίσις τε, κόρη δ' ἐπὶ δίσκῳ θυμῶν
Κ' αἶψαν ἑλθούσας καταδύμεν ἔσθ' ὁπίσσω
Δαίτη, διοτρεφέων θυμῶνα καὶ βασιλεύσιν.
Δαίς Βασιλεῖ λαῶν τ' ὁπλήσαντο, ὅσῃα πάντες
Μέλησσι καὶ γυνήσιν· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαΐτις.

Guil. Mussendine.

*De rumore ante Regina puerperium allato, eandem
gemellos fuisse enixam.*

Ad Reginam.

Officiosa (nimis? scelus, hoc si dixero) fama
Te geminæ prolis fecerat esse ream.
Præproperé: at voti non est nunc irrita, gentes
Cum sit felices una datura duas.
Nostram nata beat primò: quam nupta beabit,
Non est augurio præstituenda meo.
At beet; atq; adeò fœcundæ filia matris,
Facta puerperiis sit numerosa suis.

De Principe postridie novilunii nata.

Diva, quid est, flexo quod fert tibi Cynthia cornu?
Quòd natalitio gestit adesse tuo?
Nec nisi virgineo decoravit lumine noctem,
Quæ tibi, terrestris Cynthia, prima fuit.
Fert, quod Amalthææ dat Cornucopia; Præstò est,
Scilicet officii conscia Luna sui.
Sola illam decuit lux hæc castissima noctem,
Quæ meruit stellâ candidiore frui.

Musarum Cantabrigiensium *Euvonia.*

*De Regia utriusque sexûs prole, pro alternis CAROLI
MARIEq; votu, alternatim antehac in lucem edita,*

L Ulit in alternis olim natura: sed ô nunc,
Carole, te voto est passa carere tuo.
Audax sume novum, lætissime Carole, votum;
Atque mares pariat diva Maria duos.
Sic tu naturam ludentem, Carole, lude;
Sic tu conantem fallere falle deam.

*De augustissima Principe eodem mense, quo & Minerva,
natâ, & Rex Jacobus denatus; eodémq; die, quo ingenui
Roma virilem togam sumpserunt pueri.*

ET sic pergit adhuc Maria, partu
Gentem lætificans novo Britannam,
Infauti mala mensis expiare
Fata; & quam populo, Jacobe, vestro
Ritu perpetuo brevi futuram
Vidit, mœstitiam (sat impotenti
Ingentes adeò subire luctus
Vestris manibus heu inauspicatò
Solvendos, meritos amore vestro)
Prævertit bona diva, sustulitq;.

At cur mense tuo *puella*, Mavors,
Nata est: auspiciis tuisq; luce
Hâc ô cur fruitur tenella *virgo*,
Quâ quondam ingenui togam *virilem*
Sumpserunt *pueri*, virente Româ?
Hic partum decuit dies *virilem*,
Hic mensis decuit. Sed & *Minerva*
Est natalitio sacer, decetque
Partum *famineum*: sit & *Minerva*
Nunc natalitio sacer *secunda*.

Rich. Watson, Col. Gen. & Cass Soc. A.M.

Musarum Cantabrigiensium *Xuodla*.

Precatio publica, cum gratiarum actione.

Æ Viterne Deus, Pater benigne,
Integrâ miseratione dives;
Cum successio linealis, à te
Si descenderit, ac tibi ministrer,
Regna consolidétque, muniátque,
Et pacem generétque, nutriátque;
Gratias humiles, easque ab imo
Fusas corde, igitur tibi exhibemus;
Cum magnâ benedictione nostrum
Carolus, eximio decore Regis
Ornatum, populúmque, quem gubernat,
Nunc augere pares manu potenti:
Quòd spem nempe paris novam Mariæ
Reginæ, ut sobolis sit expertæ
Felicisque parens futura. Sed nec
De hoc tantùm tibi gratias habemus,
Atque has ingenuasque debitasque;
Quin forti prece supplices rogamus,
Cœptam ut perficias benignitatem;
Ut discrimine protegas ab omni
Reginam, auxilióque singulari
Partus articulo juves in ipso.
Jova, fac, genitrix ut illa felix
Natorum audiat usquè prosperorum:
Digna ut gloria sic tibi amplietur;
Ut solamine gaudióque Regis
Reginæque simul cor impleatur,
Ut respublica tutior perennet;
Nostra Ecclesia, perfruens salute, ut
Purum exerceat integrúmque cultum.

Hoc

Musarum Cantabrigiense *Συμπόσιον*.

Hoc da, nomine quando Christi IESU
Obtestamur, & unus ille nobis
Servator datur & Redemptor; AMEN.

Sic est: aure favente servulorum
Voces excipis, efficisque, Jova,
Jam quintâ vice: quinque largientem
Natos egregio Pari videmus:
Largimurque tibi sacros honores,
Grata pignora mentium piarum.

Reddimus, his numeris, pro te gratèsq; precèsq;
Jam Regina novâ prole beata Parens.
Optamusque, Patri summo ut sic reddere fas sit
Innumeras grates, innumerâsq; preces.

*Andreas Woodde, S. Theol. Bacc.
Coll. S. Joann. Socius.*

Rinæ conveniunt, Regina, Academia, matres;
Illa quoto partu fertilis, ista libro.
Haud Musis hinc illa soror, sed vivida mater:
Palladii partûs causa fit illa parens.
Posterior proles impar. Quàm nobilis illa!
Vilis, servilis nostra: sed aptatamen.
Namque hinc (ô mirum!) fit & illa venustior. Addunt
Obvia nobilibus dedecorosa decus.
Servit heræ meliùs non pulchra pedissequa pulchræ:
Sic ancilletur si mea Musa, sat est.

*Guil. Ellis, Coll. Gon. & Caii,
Mag. Art.
In*

Musarum Cantabrigiensium *Suædia.*

In Principem natam ad Regem.

INgens Oceani domitor, cordisque tuorum,
Navibus & Natis, Carole magne, tuis;
Navibus incuties terrorem grandibus orbi,
Et formido tui perget ad Antipodes:
Natis concilies populorum ferrea corda,
Et multo Regum foedere crescet amor.
Nascitur en Princeps olim Regina futura,
Olim magnificis mille petenda procis;
Paulisper lufura tamen per amœna tapetum,
Appendix matris parvula, magnus amor.
Scilicet hos fructus effudit nidus amorum,
Quem gerit in niveo magna Maria sinu:
Prodiit hinc pullus Martis, genitoris imago,
Jactat & in cunis brachia parva Venus.
Pergite, par superum, sacros miscere calores,
Atque orbem radiis usquè beare novis.
Interea Musæ canimus; sed & usquè canemus,
Dum superest carmen, syllaba dum superest.

Lusus ad amorum Divas.

PArvulæ Divæ, Charitèsque pulchræ,
Insulâ lætâ Britonum vagantes,
Ocyûs fontes & amœna Tempe
Linquite ruris.
Tendite ad ripam Thamisis beatam,
Currite ô votis pedibûsque cunctis,
Ni perabsurdæ miseræque dici
Fortè velitis.

F

Nascitur

Musarum Cantabrigienseium Συναδία.

Nascitur vobis soror alma, nuper
Lapsa formosis digitis Deorum,
Fronte divinâ ac oculis nigellis
Undique dulcis.
Fallor, aut vobis oculos adurunt
Invidi humores, Charites, Deæque;
Dum soror vobis magè pulchra cunctis
Una videtur.
Hinc, puto, vultus malè pallor albus
Inficit vestros: rubicunda demum
Per genas, vinci miserè dolentes,
Purpura serpit.
Scilicet, Divæ, color ille duplex
Vos facit vobis bene pulchriores,
Et genas (en!) reddit amœniores;
Plaudite Divæ.
Nec tamen pulchræ vel adhuc sorori
Suppares estis. Fugitote longè,
Ni mori vultis nimio pudore
Invidiâque.

Johannes Booth, C. C. C. S. T. B.

Ὅ Πτόπται Χάετες καλῶνται, τίναθ' ὄρατε,
Τρεῖς Διδε αἰγύχην, ἢ Κασέλοις χέρεαι.

Κάρφους πρὸς ἡμῶν περὶ σοὶ παλαιοὺς εἰσιν;
Ὅδ' ἂν μάτιν ἔγωγε σοὶ ἐπαίξω φύσις·
Χραιομήσσο' ἦες μόνον ὡς τὴν ἐπαλξίαν· ἀλλὰ
Θηλειῶν τίς μὲν παμβασιλείαν δίδωσι;

Gulielmus Morgan, Johanneusis.

Ad

Musarum Cantabrigiensium *Συνῆδη*.

*Ad Serenissimum Regem, in parturitionis Reginea
tempora, verè (si qua alia sint) Chiliastica.*

Quæ prior enixa est ætas insomnia, vera
Religio est hodie: Carole tanta potes.
Regnat adhuc *Christus*; bonus est; agit ille superstes
In terris, *Cælum* qui sapit arte novum.
Sape triumphat, io! nec Te, malefide *sinistri*
Dux callis, metuit, perfidiæve tuas:
Ipse *ligaris enim*. Pax & Concordia nostris
Suscipiunt templis nomina, læta vigent.
Hinc scateret *Hyblæus flos*, hinc *Nepenthes* in omni
Delubro, sacro *virginibusque* choro.
Ludit cum flammis *Martyr*, cui *Scævola* dextram
Porrigeret, *sacris pascitur ille suis*.
Et nè deliquium hæc patiantur tempora serum,
Sint anni regni, Carole, mille tui.

Lata ominatur Martius, natâ Principe.

Quid, ô ineptum vulgus, astrorum duces
Cæcos, patrèsque lustricos imitami
Astronomicos? Quid illa scrinio nova
Pensilia conspicio *Calendaria*, licèt
Vetustiora, quàm annus est *Platonicus*?
Euge, euge, *Anatome* insignis; agitote lateri
Vicina *signa*; rapite membratim improbam,
Audaciam rapite, quæ in ordinem premit,
Jubetque vestros vos locos capeffere.
Non cursus idem sideribus est annuus,
Non unus ordo temporum: *Ignæa faces*
Tot mille, motus mille postulant novos,

Mufarum *Cantabrigiensium* *Synopſis*.

Varios, inauditos, leves; sed enim *Domus*
Prioris anni *prima*, quâ *Janus* habitat,
Poſthabita modò ſit, & *Undecember* audiat.
Sit *Martius* noſter *Aries*, qui *januam*
Oppugnet, opprimat, refringat ninguidam.
Nam tu, *beata Puer*, potis es annum novum
Transferre cui menſi libet. Sed adhuc tuas
Cunas *Elifa* meminimus: Sat tibi damus,
Qui annum noviffimum plicamus faſciis
Tuis, ut anni par ſit ac idem tui
Natalis ille *Janus*: Hos ſaltem dies
Teneræ *Sorori* indulgeas, ut illius
Omne beato incipiat annus. O bona,
Serena, fauſta *Puer*! Jovi vicinior
Cœlóque placido, quæ repulſâ hyeme ferâ,
Unâ, quod *anni*, aut *veris* eſt reſeras manu.

Tho. Stephens, in Art. incept. è Coll. Jeſu.

Veris honos, Roſa prima tui (Flos auree) ſeculi,
Quâ nec in umbriferis Pindi quid dulcius hortis;
Nec, triplici calcata Deâ, quid ſuavius Ida,
Nec tulit Hybla potens mellis, nec Theſſala Tempe!
En tibi, Cura Deûm, veſtes poſuiſſe nivofas,
Et frontis rugoſam hyemem, lacrymoſâque vultûs
Nubila, cœnoſôſque cupit natura cothurnos:
Inque vicem viridante togâ, peplóque ſereno,
Et picturatâ cœpit ſplendefcere pallâ.
Vagitu Philomela tuo demulcet Eo
Auroram thalamo. Rubeas pudibunda, roſarum
Naſcitur indè color; candorem lilia diſcunt

Ex

Musarum Cantabrigiensium *Συνοδία.*

Ex pallore tuo, quem nutrit guttula (ocellis
Irriguis si fortè cadens) ceu rore refectum,
Aut velut Ambrosio lactaret Jupiter imbre.
Sic tibi, sic natura favet; famulatur ubique
Veris honos, Rosa prima tui (Flos auree) secli.

At vos qui cœlum nostrum, qui sidera nobis
(Sidera cœruleas nunquam lapsura sub undas)
Tempestate bonâ donatis, qui vice certâ,
Nec finitis justo fraudari tempora partu,
Quæ vobis, quæ thura piis ignescere in aris
Fas erit? atque onerent quæ digna altaria donat?
Scilicet is nobis labor est, ea cura beatos
Sollicitat, peragenda modo quo munera dignè.
Dum furit externis Mavors iratus in armis
(Quà toties domitus Rhenus, quà volveris Albi
Baltæum vomiture salum, quaque ore voraci
Excipit Austriacas Ister septemfluvius undas)
Cui licitos violasse toros, & fœdera sancti
Connubii dulce est; hausto cum sanguine turgens
Illicitam in Venerem, nunquam non ebrius, ardet.
Heu ludo satiate gravi, viduata maritis
Turba quibus placuisse potest, lacryma que parentum,
Infans crudeli pendens dum vagiat hastâ!
At nos cœruleus pelagi pater abdidit alto
In gremio, & nostrum munit circumfluvius orbem,
Ventorumque dedit tempestatumque potenti
Imperium Carolo fixum, sceptrumque tricuspè.
Tum si fortè ruat, vel si quacunque Britannos
Incessat Bellona ferox, tua sentiat ira
Quid poterit, minimâ imbellis pulsanda carinâ.

*Apostrophe
ad augu-
stissimos Pa-
rentes.*

Ed. Rainbowe, Coll. Magd. Socius.

Musarum Cantabrigiensium Σωφδία.

Πρὸς τὸ βρέφος βασιλικόν, ὡδὴ προσφωνητικῇ.

Εἰδόμε Μίστ' ὄνομα προσηκῶν,
Ἄννα κωδίσαν θυγατὲρ μοναρχῶν,
Βορβορίσσης καὶ Ἰακωβίδου,

Χαῖρ' μοι Ἄννα.

Ἐἰ θύμῃς Μίστ' ἐρέσθ', ὡς τιθῶμαι,
Ἀσμάτων θύλακτοισι καταβαυκαλίζην,
Ἥδ' αἰμῶνται, γλυκερὴν τε ὕπνον

Εὐδ' μοι Ἄννα.

Ὀλβιθ' οὔσαι, αἶμα καὶ τελευτῶν,
Ὀλβίη ἥπ' ὅτι λόγῳσι γαστρί,
ὈΛΒΙΟΝ πατρὶς, βρέσθ' Ὀλβίην τε,

Ὀλβια πάντα.

Πολλοὶ ἀρχοντές ποτε καὶ ἀνακλῆς
Ἐνθάδ' ἤξουσιν διὰ σὸς ἐρωταί,
Ἀγρίων πάντα φρονῶντες διδύμα

Σὸν διὰ χαλκῶθ'.

Πολλοὶ ἤξουσιν φράτων ἀπ' ἀκρῶν
Ἀλλὰ τίς γένοιτο τάχα φίλτερός σοι,
Σωτ' ἢ Καλὴς τέως, ἢ Βασιλεύς,

Ἡ καὶ Ἰσθμικός.

Ἀετὶς Ῥώμης, αἶμα καὶ Πολωνός,
Λυσιεὶς ἀρχὸν, αἶμα καὶ Σέκβ' ἢ,
Ἀλλὰ σοι Δαν' διὰ συγγένειαν

Φίλτερόν μοι εἶναι.

Ἐἰ θύμῃς Μίστ' ἄμων ὣν προσηκῶν,
Δανίη καλῶν τελευτῶν αἰμοβλῶ
Ἀπὸ τῆς μάχης, ἀρετῶν ἔχουσα,

Ὀνομα τ' Ἀννης.

Ἰακωβὸς δ' ἀπέρτερος ἐν τῇς Τειάδεσσι.

NAscere. Proh, quantis lassavimus æthera votis
Natales in (Virgo) tuos! mensésque diésque

Legi.

Musarum *Cantabrigiensium* *Sauædia*.

Legimus, atque omnes retrò numeravimus horas.
Ah! frustrâ. Jam Te decuit, dulcissima, nasci;
Quò cunis Dea Flora tuis fragrantibus auris
Aspiret; nunc fronte tuâ nascentia pingat
Lilia, spémque rosæ; nunc labris blanda modestæ
Purpura proludat violæ, quæ spargat odorem
Secretum halitibus, quo sævos pellere morbos
Ipso vagitu possis. O fidere dextro
Edita! cùm nuper vi depopulante venena
Diffudit pestis latè grassantia, cunis,
Parva, tuis rabiem posuit, desæviit atrox
Virus, & antiquum cœpit lenire furorem.
Tam magnum est Divam nasci. Ceu præpete vento
Concitus, horrendum stridet, cymbasque virosque
Gurgite rapturus, si fidere fortè sereno
Exoritur Castor, numen taciturnus adorat
Neræus, emollit fluctus, rabiémque profundi,
Et castigatas deponit lenè procellas.

O ingens omen! jam jam melioribus ibit
Auspiciis annus: tuus hæc præfagia, Princeps,
Natalis spirat; postquam Te vidimus ortam,
Vis melior, melius fati dominabitur astrum.

At Tu, quæ Carolum dulci certamine prolis
Vicisti, Regina, tuum, triplicique Dearum
Cingeris amplexu, seu Palladis illa capillos,
Illa genas Veneris, multùmve decentiùs istis,
Quos jactat digitos Saturnia, præferat illa;
Dardaniæ rursus pastor temerarius Idæ
Si judex fuerit, cùm conferet ille, (diùque
Conferet) ah! nimia deceptus fidere formæ
Errare inciperet, dubiamque relinquere causam:
Tam formosæ omnes. Duplici sic eminus astro

*Apostrophe
ad serenissi-
mam Regi-
nam.*

Proge-

Mufarum *Cantabrigiensium* *Συνέδριον*.

Progenies *Ledæa* micant; in utroque relucet
Frater, utraque Soror; pariles accendit ocellos
Stella paris flammæ; speculo sese utraque quærunt,
Perdunt, inveniuntq; iterum: juvat ipse Tonantem
Error, & ambiguae placet ignorantia matri.
Scilicet hanc dulcem, Regina, ut solvere litem
Tu possis, partus decet expectare secundos,
Ut quarta exuperet triplices Dea, donec ab ortu
Victa sit illa novo, rursusque hæc prole sequente,
Vincat & hanc ipsam semper nova, ut ordine longo
Regia Te cingat soboles, brevibusque lacertis
Circundet collum leviter, perque otia quondam
Mollia materni senium demulceat ævi!

Nec minus Augustum fallat Lucina; vicisque
Da Carolo, Regina, suas: hunc mascula proles
Ambiat, hos imo prudens natura recessu
Pectoris ut format, multum (ah!) de matre decoris,
Plus de patre ferant; cumque actō temporis orbe
Illius os, humerosque legent, tum stemmate longo
Insurgant folio, & patrias moderentur habenas.

R. Mason, Art. Bacc. Jesu.

Ad recens natam Principem.

Nobile stemma, novi flos natu maxime veris,
Gratus ades; tellus suavis odore tui.
Floridior mensis Maius quibus ille superbit,
Sis tu albas inter purpureasque Rosas
Primula: sisque diu terris flos hisce superstes,
Quem marcere vetat Musa, perire magis.

H. Nowell, Trin. Coll. Soc.

Surge

Musarum Cantabrigiensium *Suædæ*.

Carmen Natalitium.

SUrge Musa, surge; verno
Ridet aucta flore tellus,
Ningit aura jam corollas,
Destinata virginali
Astra stant odora fronti:
Vere toto sparge cunas, barbitoque persona.

Unde sed plicemus, unde
Serta, fronte quæ coruscent,
Serta, quæ decora cunis?
Lilium rosamque vincis,
Flos es, ô puella, florum:
Vere toto pulchra luces, invidenda floribus.

Ut Maria prole fulget!
Illa plena, & ista nascens
Luna stellulas minores
Vincit igne: sic superbit
Parva sub parente laurus,
Fronde cujus se coronat præmicante Carolus.

Cresce matris in triumphos,
Laurus ô pudica, crescas.
Aula foeta laurearum
Carolina sit: sororum
Triga, principes domate;
Et triumphos Musa vestros laureata concinet.
Hen. Vintener, Mag. Art. Coll. Regal.

In principem natam verno tempore.
Quid aptius? natura simul atque Maria
Pariunt, huic illa (ut decet)

G

Fit

Musarum Cantabrigiensium Συναδία.

Fit famula, fundit & suas dotes, Dea
Regina cùm profert suas;
Ast ô tuis quàm non pares, Maria, unico
Quæ flore nuper edito,
Quicquid decoris suavitatûmve omnibus,
Compendiosè contines!
Violas in ejus venulis, & lilia
Fronte exhibes, genis rosas.
Narcissus (olim qui suam formam unicè
Miratus) in vultu suo
Hæreret acrius, modò in floris tui
Possset decorem assurgere.
Hyacinthus optat principis nostræ magis,
Quàm regum habere nomina
Inscripta: luctûs hæc notæ sunt & necis,
Salutis illa & gaudii.
Tellus brevi peritura profert germina;
Æternitatis qui capax,
Maria florem: Terra si Bona est Dea,
Certè Maria melior est.
Cives Hymetti, labra Platonis linquite,
Labella petite principis:
Platonis ori subtrahens alvâriis,
Thyma intulit vester labor;
Ast hinc potestis dulciores nectare
Haurire succos, cellulas
Queis instruatis; hîc Hymettus floridus,
Hîc Hybla, vel quid suavius.
Ægypte, porrum & cepe contemnas tuum,
Et tua superstitio colit
Quodcunque: nostris sanctiora numina
Nascuntur hortis; en rosas,

Rosas

Musarum *Cantabrigiensium* *Swedia.*

Rosas Aprilis rore non tinctas, sacrum

At quas lavacrum proluens

Dat consecratas; his genu submissius,

Osculaque des securior.

Quæ gens Britannis, quæ regio felicior?

Nè nostra lateant gaudia,

Rident agri, lætantur omnia, recinunt

Aves; sonos jam lugubres

Philomela mutat lætioribus magis:

Sed vagiens princeps placet.

Hoc veris auspicio, vel Elysiis licet

Præferre nostros omnibus

Campos; avenæ non molestabunt sata

Steriles, nec acres cardui.

Si tamen in agris pullulent, avena sit

Fistula, Britannos prosperos

Quæ celebret; & nè lædat agros fertiles,

Benedictus esto carduus.

Edm. Lincoln, Coll. Magd. Socius.

I, Nunc tempora compares vetustas
Antiqui Jovis, aureique secli.

Quæ tum purpureæ fuere luces,

Hujus lætitiæ nitentis anni

Cedant. En rutilis refulget astris,

(Quorum sufficit unicum diei)

Cœlum & provocat Albion nitore!

En Zonis sibi quinque pollicetur

Pacem, dum manibus ligat reversis,

Vultu qui rabido fremit, Gradivum.

Joann. Byng, Regal.

Musarum Cantabrigiensium Zuxana.

*In placidissimam verni temporis temperiem, qua
recens nata affulsit Principi.*

MIrabar, illâ quid fieret stolâ,
Quam curiosâ multicolor manu
Natura pinxit, certa mundi
Fictitios superare fucos.
Quorsum, stupebam, purpureis notis
Inflata tellus flumine suspicit
Formam, satis nunquam nitorem
Pallioli meditata vernum!
Porro, videbam, quàm nitidè novis
(Tanquam ministræ) quælibet arborum
Fulsere naturæ lacernis,
Quas præstinus religabat umbo.
Nec non stupebat temperies poli:
Spirabat auræ mollis anhelitus
Tantum valentis, quò tenellæ
Discuteret nocitura gemmæ.
Hæc conspicabar, nec modus affuit
His conspicatis; quin faciem magis
Rerum intuebar: vah! decores,
Quis satis intueretur illos!
Ast ecce finis quis fuit illius
Tam sumptuosi sylvæ! en, stolæ
Textura quorsum hæc arcuatæ!
Filiolam peperit beatam
Regina, felix Angligenûm Dea:
Præ gaudio tantiq; puerperâ
Verbasculum quodvis serenos
Non potuit cohibere risus.

Hæc

Musarum Cantabrigiensium Suoq̃dia.

Hæc dum susurrant garruli Etæsiæ,
Carpfit labellis verba cadentia
Natura, Veripandens, Mariam
Filiolam peperisse faustam.
Hinc gestientes gramineis nitent,
Quales videtis, undique fimbriis;
Et pollicentur non inanè
Principis hoc celebrare Festum.
Quòd si virescit primula veris, &
Natura tantos solvitur in jocos;
Qui se virum non abnegabit,
Nunc, quid habet, pateat vigoris.
Scribat, nec intus torpeat obruta
Pars illa, cujus gloria sordidum
Odit sepulcrum; fin latebit,
Perpetuas habitet latebras.

T. Yardley, Trin. Coll.

Vulgus insulsum licèt ore multo
Damnet humani generis poëtas
Dulce lenimen, quasi falsus illos
Luderet error:
Nos tamen vates meritò fatemur
Præscios rerum, quibus entheatus
Ardor edixit monumenta nostri
Dulcia regni.
Gratias nam, quas sacra somniavit
Turba divino numero colendas,
Posterì tandem tenebris fugatis
Vidimus Angli:

Musarum Cantabrigiensium *Suædica.*

Gratias, nostræ Veneris Jovisq;
Filiæ, quas jam peperit Britannis
Sancta Majestas, & Amor catena

Aurea mundi.

Hinc fit, ut Musis meliore venâ
Effluant dulces numeri, sacrosque
Sobrii vultus bibat ore prompto

Granta liquores:

Quos tibi, Princeps, iterum refundit
Supplici dextrâ, meritòque gaudet
Te vel in cunis voluisse Musis

Esse patronam.

Jam fremat livor licèt, & malignos
Asperet dentes, ego nil morabor
Mentis angustæ populum, nec hircos

Plebis iniquæ.

Nam tibi curæ sumus, alma Princeps,
Et clientela canimus sub illa
Tutius, quàm quos Jovis à furore

Laurus opacat.

Perge neglectum genus auspicato
In dies longos recreare vultu;
Quisque natales tibi gratulantur,

Dilige vates.

Sic tuas somnus pede delicato
Transeat cunas; oculisque rores
Cum cadant, puram creet unaquæq;

Guttula gemmam.

Sam. Briggs, Coll. Regal. Socius.

Mufarum *Cantabrigienfium* *Suueſia*.

Ad Reginam, de nupera ſobole, quam in Quadrageſimis ſuſtulit, & de altera, quam anno priore peperit in Natalibus Dominicis.

NAta fuit, Regina, tibi penultima proles,
Annua dum ſenior Feſta Dècember agit:
Dum fumant olidæ Veſtæ meliore culinæ,
Plenâque convivis lautior aula ſonat.
Nunc aliâ ſœcunda paris, dum cœnula parca eſt,
Et macies vetitis carnibus ora ſubir.
Quàm bene compoſitas ſervant tua munera leges!
Quàm celebrat ventrem quælibet hora tuum!
Si venit in lucem Feſti inter gaudia proles,
Non meritò Feſtis excipienda fuit?
Et ſi noſtra tuus jejunia partus honeſtat,
Vel Natalitii temporis inſtar erunt.

Ad Regem.

DIcam, Carole; ſi vacas querelæ
Inter lætities tui cubilis;
Dicam, Carole, quid Maria peccet.
Laudatum hætenus ordinem tenebat;
Et primò Carolum parens habebat,
Hæredem tibi; mox ſuam Mariam;
Jacobus ſequitur, deinde Eliſa:
O dulces pueros, & ô puellas!
Nunc ſpretis vicibus, tulit Maria,
Dicam Carole, nunc tulit puellam.
Quin tu, ſi ſapis, haud ſinas inultam,
Et pugnam properes inire vindex;
Ut natos pariat Maria, donec
Næcendi redeant, ut antè, leges.

Mufarum *Cantabrigiensium* Συναγία.

Εἰς βασιλίαν.

Εἰσὶτε καὶ παῖδες, βασίλειαι; καὶ εἰσὶτε παῖδες,
 ὦ πόποι! ὦ μητρὸς χαρίερα διαποσίλω!
 Ἄντρες ἐγὼ τίνα μῦθον ἐλάτω; ἢ τίνα βαλὼ;
 ἢ σπείσωμι, Τόκῳ φείδεσθε; ἢ τε, Κύνει;
 Θάσσον ἔσθ' ὑγρῶς, τίμῃ εἴ ποτε παύσθαι τίμῃς.
 Κυνεσίη δὲ θαλερὴ ἐν τεχνάωνι πάλιν.
 Ὡς παῖδες κέρδιται, ὅταν σὺ ὅλας παύσῃ.
 Καὶ σὺ δὲ χάριτας ἔχεις ἐν τεχνάωνι νῖον.
 Ἄλλὰ τί ἂν χάριον, καὶ πῶς ἀποδοῦναι αἰδέσθαι;
 ἢ βασιλεύσει φίλοις; ἢ μακρὸν χρόνον;
 ἢ ποσὶν κλεινοῖς ἀγαλλόμεναι τε πάντες,
 Πάντες, ὅπως Βρετανῶν κώδρα τίμα ἰσάει.

Joann. Coke, Trin, Coll.

*Ad Reginam de prole novissima, reliquâque
 sobole numerosâ.*

Pande, Maria, fores animosi pectoris; intrent
 Vota precésque meæ: placant irata Deorum
 Numina non alio surgentia thura vapore:
 Exornant hæc donatholos, hoc farre litatur.
 Tu quoties, Regina, paris, nos vivere demum
 Incipimus; sobolisque tuæ pendemus ab ortu,
 Aut dulces auras, aut tristia fata daturō.
 Posthac Nestorææ fileant tria secula vitæ;
 Tu jamjam Angligenis quintum, Regina, dedisti:
 Multò plura dabis, modò túque tuúsque superfit.

O nos præclarâ felices arte Britannos,
 Vivere queis toties, iterúmque resume vitam
 Non moriendo datur! Positis sic lubricus anguis
 Exuviis, verni blanda ad spiramina folis

Eri-

Musarum Cantabrigiensium *Συνῆδια.*

Erigitur, maculisque novis distinctus & auro
Emicat, exutus senio & squalentibus annis.

Audi, quæ nobis hæc gaudia, Gallia, præbes;
Qualis temperies! juncta est constantia nostra
Cum fervore tuo. Quæ mens, quis spiritus illa
Vivet in effigie! Tales, Regina, nepotes
Sæpe feras, similes Carolo, similésque Mariæ;
Sic partu placeásque tibi, placeásque marito:
Cúmque ille, ut fas est, Pylios transcenderit annos;
Tu quoque Cumanæ superabis fata Sibyllæ.

Henr. Bard, Coll. Regal. Socius.

CERNIS, ut exusto viduata cacumina montúm
Gramine, cœlestes contemnunt fulminis iras,
Calvitiúmque suum ostentant tot fulgura passum
Fortiter, incassum volitanti vindice flammâ?
Cernis, ut æstivos soles, pluviasque, hyemésque,
Spirantes rapidè contraria flamina ventos,
Cúmque suis nivibus morosas terra pruinas
Sustinet, antiquis nec quicquam viribus hausta?
Terra parens dura est, &, quod natura negavit,
Ossibus ipsa suis longi patientior ævi;
Post Pyrrhæ jactum, Themidósque oracula vatis,
Illis nulla quies, pereunt, nascuntur, & omnem
Fortunæ expectant sortem, statémque Sororum:
Intrant mortales, spirant, exire theatro
Festinant, facto hoc, si non virtute, Catones. [olim]
Hanc quoq; quam canimus tandem olim, (sed precor
Ducet ad exequias (heu fatum!) flebile carmen.
Quam quia mortalem reputo, magè grata fruendi

Mufarum Cantabrigienfium Συναγῳγια.

Apoftrophe.

Copia, dūmq̃ue potes furtivis cingier ulnis,
Anglia te, Princeps, colit, ambit, finibus imis
Surgit in amplexus, tēque arripit hofpite dextrā.
Nunc tua progenies, regum pulcherrime, tarda
Quatuor antiqui fuperavit fecula mundi:
Define jam Ferrum; nifi fallor, Principe in ifta
Aurea deflexo remeabunt tempora curfu.

Joann. Harifon, A. M. Coll. Trin. Soc.

In natam Principem paulò poft æquinoctium vernum.

VEr erat, & Titan noctes æquare diebus
Cœperat, & medio tramite duxit equos.
Ver erat, omnis avis de qualibet arbore læta
Dulce canit tremulâ voce genethliacon.
Ver erat, & vario depinxit pascua flore,
Et vifa eft cunas Vefia parare Tibi.
Ver erat, & quivis produxit germina ramus:
Ver erat, & Carolo furculus alter adefl.

Ad Reginam.

DUm tibi mœfti gravidæ dolores
Imminent partûs, doluere cuncti:
Nec prius fiftunt, tibi quàm fit almæ
Filia nata.
Cūmq̃ue Reginæ data fit puella,
Gaudium hoc cuncti tibi gratulantur:
Quod, precor, nobis pariter tibi que
Perftet in ævum.

Angli

Musarum Cantabrigiensium *Savina*.

Angli condoluere tibi, Regina, dolenti.

Læta dies nusquam, mæstus dolor occupat Anglos,
Luctus, nequaquam gaudia, quemque tenent.

*Ad Regi-
nam parit u-
tam.*

Nec tua sunt illis gaudia grata minùs.

Læta dies! nusquam mœstus dolor occupat Anglos,
Luctus nequaquam, gaudia quemque tenent.

*Ad Regi-
nam post
paritum.*

Joann. Wallis, Art. Bacc. Coll. Emm.

Tertia te soboles Regina, & quarta beatam
Fecerat, & patriam tẽrque quatẽrque tuam.
Et vel adhuc quintã donatam prole, beatam
Dicimus, & patriam tẽrque quatẽrque tuam.
Quàm felix, multã es quæ prole beatior, una
Quàm numeris aptè dicere lingua potest!

Gulielmus Keightsley, Coll. S. Pet. Gen.

Pingitur insolito tellus splendore, calores
Et subitò in vernos vertitur acris hyems.
Æstivos ver molle dies, violentus Aprilem
Induit, atque rosam Mars cupit esse suam.
Aspice venturæ famulentur ut omnia Nymphæ,
Æmula in obsequium, diã Puella, tui.
Ipsa tibi blandum fundunt cunabula florem,
Gallorum Angliacis Lilia juncta Rosis.
Et florum, ut niteant *inscripti nomina Regum*,
Ad cunas properat cætera turba tuas.

Thomas Keightsley, Coll. S. Pet. Gen.

Musarum Cantabrigiensium Szwadia.

In auctum Carolina Prosapia numerum.

Regia nostra micat tot vivis clara columnis,
Queis adeo vestrum, Carole, splendet opus;
Ut trahat invitos tanta ad spectacula reges,
Nec clausum poteris classe tenere mare.
Cingentes vestram videas, ut & æquora, terram,
Atque unam nolunt Omnia ferre tuam.
Vincunt ergo Tuas & Te, sed Amore potentes,
Partemq; exportant (pignora clara) Tui:
Sic fecundus Amor numerosâ prole superbit,
Stellas multiplicans altero in Orbe tuas.

At te contineas in regni limite Musa,
Et tui Horizontis sidera sola vide.
Carolus Imperii fines ita proferet actis,
Et tot ludente in Principe gesta legas;
Annales horum ut videas virtute tumentes:
Et *Regum Gens* hæc Insula dicta cluet.

A Te, Reginâq;, & quinâ, Carole, prole,
Septem habeant nostri nomina clara dies:
Ergo Diîq; Deæq; abeant, valeantq; Planetæ;
Néve canat Reges Roma superba suos.
Julio & Augusto majores stemmate ab uno
Nascuntur; crescent mensium & in numerum:
A nostris igitur vos sumite nomina, menses:
Nomina & à nostris sumite vestra, dies.

*In binas Principes sorores, hanc mense Martio circa
festum Annunciationis, illam Decembre
circa Nativitatis, in lucem editas.*

Mitis es ô nobis, rigeas utcunque, December;
Mars terrori aliis, Angliæ amicus ades.

Elisam.

Musarum *Cantabrigiensium* *Συνοδία.*

Elisam mensis decimus dedit ille secundus
Sanctorum cinctam (Dii voluere) choro:
Addita ab indomito jam tertia filia Marte.
(Complevit Charitum tertius hic numerum.)
Mensis uterque fuit felix faustusque Mariæ;
Scilicet hic Christi nuncius, ille parens:
Hinc iisdem festis nostræ quoque dona Mariæ,
Hinc Carolo & nobis plurima virgo data.
Cœpisti mense hoc regnare, & Carole pergis:
Æternum soboles est diadema tibi.

Guil. Clotterbook, T. C.

De prole Regia.

Contemplor Caroli velut ipsa palatia cœli;
Sic inter sobolem Rex, & Regina tenellam,
Ut stellas inter Phœbus, Phœbæque minores,
Fulgent, & spargunt magna inter lumina parva.
Non ornat diadema magis, non purpura Regem
Pulchrius insignit, quàm plena & splendida proles.
Plena casæ tenuis proles, est læta supellex;
Ast quantò his validis est firmiter aula columnis!
Qui splendore ornat, sic viribus omnia munit
Infantum foetus, divino sanguine tinctus.
Ista satellitii vis regem protegit ipsum:
Istorum cunæ sunt propugnacula regni:
Istorum numerus, nostra invictissima classis.

Principis nata genethliacon.

Si fortè larvam detraham fronti nigram,
Nubemque deponam cilio;

H 3

Si

Musarum Cantabrigiensium Σωφία.

Sirursus ora, verticemque altum erigam,
Et jam triumphos invocem;
Vel tu severa parce Quadragesima,
Et cede Festis cæteris.
Principis io natalis, atque io dies
Mox Regis auspiciis sacer!
Juncta veniunt duplicis Mariæ nuncia
Partus dati divinitus.
Quis temperet versu? quis hos Fastos neget
Nasone dignos altero?

Tho. Norton, C. C. Soc. Art. Bacc.

EXulet orbe Venus, cessabunt secula, mundus
Totus & exiguo tempore nullus erit;
Arva lacertosum quærent deserta colonum,
Aulæque sceptrigeram Cæsaris orba manum.
Auspice stant Carolo firmissima sceptrâ Britannis,
Ludit in augusta Regia turba domo.
Tu quoque purpureos spondebis virgo nepotes;
Matris Acidaliæ tu quoque lumen habes.

Ed. Penruddoke, Regal. Coll. Socius.

*In mensem Martium post Regina puerperium
mirè serenum.*

MArtius ingratus glacie, tumidusque procellis,
Hyberno sævus frigore,
Cur Maium tepidis imitatus solvitur auris
Rigoris immemor sui?

Scilicet

Musarum Cantabrigiensium Epitheta.

Scilicet aut positâ antiquâ feritate serenus
Pacatur natâ Venere;
Aut velit aetatem succedere vere peractô
Post talem flosculum editum.

Ant. Haliburton, Art. Bacc.

Coll. Gon. & Caii Soc.

Ad recens natam Principem.

Euge puellarum Princeps, sanctissima virgo,
Chara deûm soboles, euge tenella dea!
Oscula det niveæ charta hæc, dignare, sinistra,
Et circumcingant carmina molle latus.
Fascia sit carmen Phœbeo pollice ductum:
Atque agitet cunas turba novena tuas.
Nil magis opto tibi, quàm quod nutricula alumnae,
Ut tibi contingant gratia, fama, salus.

Cad. Piers, Art. Bacc. Coll. D. Joann.

In Reginam parientem filiam veris tempore.

Melliflua aligeræ cecinêrunt carmina turmæ,
Cum natum peperit Virgo Maria suum.
Melliflua aligeræ cecinêrunt carmina turmæ,
Cum natam peperit nostra Maria suam.
Aliger hic coetus, coetus fuit aliger iste;
Terreus hic tantùm, coelicus ille fuit.

Thomas Wallettus.

Ad

Musarum Cantabrigiensium *Suædica.*

Ad Reginam.

O Fœcunda parens, & amorum nobilis arcu,
Pectora tu Caroli stringere digna tui.
Te Lucina petit, metâ te gaudet, & alma
Te tanquam pharetram gestit habere Venus:
Nos tua turba, tuæ post candida dona pharetræ,
Hæc jaculamur, Eat par tibi Nympha, Parens.

Laurentius Lister Regalis.

Dii que Deæque omnes tua, Carole, regna beare
Dum fatagunt (majus quid potuisse putes?)
De sobole en statuunt. Ast mox contentio sexus
Sollicitat: Divas Diva, Deosque Deus
Edicit gravidæ matri. Quin suscipe, dixit
Jupiter, has tu Mars, tûque Minerva vices.
Divisum imperium est: diversa est optio foetus:
Et nasci ille Deos, & facit illa Deas.
Votâque ut abrumpant lites æqualia, proles
Tertia, prima Dei est, quarta, secunda Deæ;
Ast quoque *quinta Deæ est; sic cedit laurea lingue*
Fœmineæ: cedunt Martis & arma togæ.
Quinta Minerva tua est; sic partum Juno paravit,
Lucina ad nutum munere functa tuum.

Primus prolificum laudâsti, Carole, Patrem;
Altera Cambrensi juncta Maria Duci;
Tertia Brigantem peperit foetura Jacobum;
Proxima fœcundos ornat Elisa toros;
Quinta triumphanti nascuntur pignora Matri.
Pythia fatiloquos incipe Musa modos.

Armi-

Mufarum *Cantabrigiensium* Σωφδία.

Armipotens fido suadebit *Filius* Anglo,
Inviſto extremos flectere Marte polos.
Formoſa ardentem inducet *Filia* Reges
Æterno Attalicos jungere amore thronos.
Pallida diffuſum mirabitur India regnum;
Aurea diſcuſſam linquet Ibera ratem.
Invidus auguſtis cogetur Turca triumphis
Exoſam ſtabili diſcere lege fidem.

Jac. Lecke, Coll. S. Pet. Socius.

Genethliacon nuper nata Principis.

Felix Anglia, quam coronat æquor,
Quam natura caput fatetur orbis,
Quot gemmas tibi, quot dat uniones
Virtus Caroliana, quot Mariæ!
O felix nimis, & nimis beatum
Aurum, quod radiare luce tantâ,
Tanto fidere poſſit emereri.
Quæ non hic foret annulus corona?
Nympha, gemma recens Britanniarum,
Cui nondum dedit ulla nomen ætas;
Te quid nominet hæc moratur, infans,
Dum formæ ſtupet emicantis ignem.
Dic quo nomine te velis vocari,
(Plebs ſemper filet, & ſonora, nunquam
Tacet nobilis indoles ut infans)
Te natam colit & procatum orbis.
Ut pulchrè loquitur! loquela gemmis
Hæc eſt unica, non egere voce;
Natali ſatis igne ſunt loquaces.

Musarum Cantabrigiensium Συναγῆα.

Luce frontis ait, Maria mater,
Pater Carolus est: tacete Musæ;
Quicquid dicere vos potestis omnes,
Nascendo superavit illud infans.

Geddon Ashwell, Coll. Regal.

B Rumæ rigorem ferreum quis tam citò
Novus repressit sol? calor quis gemmeo
Gelu asperum telluris excussit sinu,
Novâ comantes purpurâ pingens agros?
Ver nempe solito citiùs Aquilonem expulit,
Officia nè differre videatur sua:
Et gravida tellus facta Regina comes.
Molli susurro spirat, & posuit suum
Acer rigorem Martius, blandè tepens,
Vernâque tectus veste nil Maio invidet.

Edm. Thorp, Coll. Christ.

In Reginam partum sub novilunio enixuram.

I Apeti prolem Latona imitatur, & orbi
Fratris adoptivam surripit illa facem.
Sed nova dum furtim sinuaret cornua fronti,
Pondere maturo nostra Maria tumet.
Dic mihi, dic sapiens qui pandis sidera, Lunam
Quis simul & plenam viderit atque novam?

Car. Gale, Coll. Magd.

Ut

Mufarum *Cantabrigiensium* *Συνῆδια.*

UT domus Augustæ vagitum regia Nymphæ
Audierat, ter mota lares vix cepit ovantes
Ingenti titubata Deo, ter dulcè parentem
Clamabat Carolum, tibi ter fastigia, Nymphæ,
Flexit, & audaci versabat turbine cunas.
Sic duraturis trepidant præcordia regnis;
Radicem sic intus agit, gaudétque tumultu,
Robur & à vento sumit generosior ornus:
Sic tremuit, quæ fixa manet Latonia Delos,
Et tibi se cunas, virgo pharetrata, movebat,
Innuba præcipiti terres quæ Mænala cornu.
Haud minor Angliaci princeps nova causâ triumphî,
Tertia quæ saturum dirat natalibus ostrum,
Et Charis ambarum bibit oscula mista sororum.
Primula, contendunt, pangat quis basia, fratres;
Et matri lis sancta placet. Rixantur Amores
Taliter, Idaliis fulgens exercitus armis,
Ante Dionæam tentantes prælia formam;
Roscida materno gremio mox colla reclinant.
Te quoq;, Chame, ferunt, cladis velut immemor effes,
Non fletu turbâsse diem, sed arundine festâ
Caniciem vinxisse, minorâque tempora ramo
Frondenti, & mutilum caput occultâsse corollis.
Indignabaris tamen arcto serperè rivo
Pauper aquæ, magno narratum gaudia ponto,
Quæ Tagus audiret, celebraret & ultimus Indus.
O bene, vicinis mandas quòd vota Camœnis!
Optime flos veris, virgo lætissima, Marti
Quàm bene juncta Venus! te formosissimus annus
Haurit ab illustri clarissima lumina vultu.
Matris ab uberibus seu pendula, lilia pascis
Flumine lacteolo, plus & virtutis amorem

Musarum Cantabrigiensium *Suavia.*

Lacte bibis: tali non olim Clœlia rivo
Digna per attonitum ducebat brachia Tibrim:
Cæsaris in genibus dea seu mitissima rides,
Præ quibus Aonius supplex chorus, indè precantes
Respice, natales juvet & coluisse recentes:
Junoni sic ferta tuæ numerosa quotannis
Candida pende bunt, & flore litabimus uvæ.

Is. Olivier, Coll. Regal.

*In Principem Serenissimam natam Martii 17,
incipiente verno tempore.*

Cernis ut canos hyemis capillos
Exuit tellus, viridèmq; vestem
Sumit? exultans juvenescit annus,
Principe natâ.
Martius sævas cohibet procellas,
Aura fit mitis, leviter susurrans,
Quæ Deam vellet placidis tenellam
Reddere somnis.
Terra dat cunis violas, chorusque
Penniger cantus: nimium beati,
Quòd Deam indignis celebrare tantam
Contigit ipsis.
Vive Divûm deliciæ, Dearum
Summa: (quòdq; unum superabit omne)
Caroli magni Mariæq; sacra
Vive propago.

Ri. Colebrand, Caio-Gon. Soc. & Art. Mag.

Ut

Musarum Cantabrigiensium *Suædiæ.*

UT placeat Carolo, placeâtque Mariæ,
Fert modò Diva Ducē, fert modò Diva Deam.
Sic te, Diva potens, fœcundet quilibet annus,
Et ferat hic Divum, si tulit ille Deam:
Sic Caroli quemcunque numismate calculet annum,
Sic par atq; impar ludere numen amet.
Perge novos numerare annos Dea prodiga: talis,
Quò meliùs numeres, annua gemma cadat.

Christoph. Wragge, Bacc. Art. Coll. D. Johan.

De Regiarum Filiarum numero.

QUOT vidisse Deas Trojanus fertur in Ida,
Tot Nymphas pariter mons Carolinus habet,
Quæ Divas numero referunt ac dotibus. Euge!
Crescite sub fato quæque beanda suo.
Junoni similis tu majestate Maria,
Filia fœminci dux veneranda chori;
Polles tu donis soror Elisabetha Minervæ;
Pulchra die Veneris tertia nata Venus.

Guil. Hawkins, è Col. Christi.

Tanta Principis ortum Fama sic celebrat.

QUALITER æstivo volitat cùm nobilis imbre
Auster, & æquoreis extulit ora vadis,
Per terras, quâ terra patet, quâq; unda, per undas,
Adversî properat fratris adire domus;
Prodigus Eoo veluti cùm littore surgit
Phœbus, & occiduas occupat indè plagas,

Musarum Cantabrigiensium *Συνῆδια.*

Persequitur tenebras, subito languore metūque
Deprenſas, radiis enecat ergo ſuis:
Haud aliter natam Dominam prænuncia Fama
Spargit, & officiis excidit ipſa ſuis,
Fama malum, nil grande ſonat, volat ocyor Euro,
Dedidicitq; ſequi muneris eſſe ſui.
Quæ ſimul intravit capitis cava, vocibus implet,
Quas ſubitò largo ſcœnore lingua refert.
Si quis ſit primus, concurrant primus & imus
Auditor, voces cōnumerare ſuas.
Rem pulchram præſtas, coëant Occaſus & Ortus,
Pulvere conficias vincula fida licet.
Ergo quæ Natam celebravit buccina, claram
Conſervet titulis, tempus in omne, precor.

Joann. Harifon, Coll. Trin. Socius.

'In natalitium Principis quinta regia prolis ſuperſtitis.

NOſtram iterum viſit Lucina benigna Mariam
Reginam, & quinta eſt regali à ſemine proles.
Nunc index tibi tota manus, Regina, tuorum eſt,
Quam ſimulac videas digitis pulleſcere quinis,
Quincuplicem ſobolem meditère, quaſi æmula linguæ
Sis Græcæ, foret & Dialectus ſingula proles.
Sed quia defecit numeranti pignora dextra,
Succedat poſthac ſuccenturiata ſiniſtra,
Ambæ alternatim, donec ſuperaveris illum
Marmoreæ Niobes numerum; ſic cū tibi Parcæ
Fila ſecent, ſemper vivas in prole ſuperſtes.

Jacobus Farmer, Johann.

Cur

Musarum *Cantabrigiensium* *Συμπόδια.*

CUr superant natæ natos? cur foemina rursus?
Cur non filioli virginibûsque pares?
An quia mas unus regni successor & hæres,
Regina at fieri filia quæque potest?

Ad Principem recens natam.

EDere Musa potest tantâ nil principe dignum,
Nil natalitiis, Dia puella, tuis.
Plûs etenim Musis in honorem, quàm tibi, cedit
Hic liber, ad cunas quem peperere tuas.
Quæ mutæ latuere diu, natalibus istis
Vocales fiunt, téque patrémque canunt.
Sic tibi, sicque tuis cunis Academia debet
Et quod Musa canit, quódque libellus habet.

Tho. Lant, Coll. Jes. Socius.

Genethliacon.

COeli temperies unde hæc tam clara repentè,
Et spirans tenui mitior aura sono?
An qui sceptrâ tenet summi radiantis Olympi,
Devenit nostri in climata vasta poli?
Nequaquam. Sed quæ felici sidere quondam
Intravit Caroli regia sponsa torum,
Edidit optatum, Lucinæ munere, partum:
Filia jam nata est, altera spes, Carolo;
Matris ad exemplum thalami quæ foedere gentes
Connectet; regum magna futura parens.

*Jacobus Stonehouse, Equitis aurati
filius unicus, Trin. Coll.*

Ad

Musarum Cantabrigiensium *Synodia.*

Ad Serenissimam Sororum trigam.

Idaeus pastor si jam redivivus adesset,
Et tria vestra simul cerneret ora Paris,
Tres venisse Deas rursus sibi crederet: olim
Talis erat Juno, Pallas, & alma Venus.
Aut Helenam, solam si te fortasse videret,
Crederet, ò virgo, sic rediisse suam.
In cunis sic forma nitet, tam blandula vagis:
Vagitus superat carmina; forma, Deas.

Nic. More, Coll. Regal. Socius.

Muros Oceanum Britanniarum
Lævus credideram; sed ecce muros
Quos ponto fata Diva veriores
Dat, natòsque simul simùlque natas,
Nobis præsidio Britanniiisque.
O tutela potens tuum virago,
O Semiramis architecta princeps.

Jacobus Collins, Regal.

Credidimus cœlo regnare Jovémque tonantem,
Ridentémque Jovem: funestas sensimus iras,
Mille per attonitam spargentes funera gentem;
Placatum sed Musa Deum canit, & vice quintâ
Æthereo terras donantem munere. Tantâ
Virgine compensant animarum ignobile vulgus
Dii faciles. Pergas magis inclarescere partu
Læta Maria tuo, veluti Berecynthia mater.

Ed. Pepys, Generosus, Coll. Trin.

In

Musarum Cantabrigiensium Sumptibus.

In partum Regina quintum.

PRogeniem enixa est hyberno mense priorem,
Cui datur æquorei nomen habere Dei:
Jam parit impavidi Regina in mense Gradivi;
Et patet hinc sponso quàm sit amica suo.
Non ille est Mavors, qui bellum carcere frænât;
Non is Neptunus, qui freta falsa regit.

G. Barlow, Coll. Regal. Socius.

Ad augustam Reginam MARIAM.

Nomine non vano dicta est Ecclesia Mater,
Nec minùs, ô felix, tu pia mater eris.
Sponsæ uterum sponsus vocitavit * *tritici acervum*, * *Cant. 7: 2.*
Lilia ubi tenero germine sancta virent:
Gallica at ista tibi dum lilia grana coronant,
Ventrem quis frugi deneget esse tuum?
O cumulum nimium felicem! pulchra sereno
Dum tales fructus lilia flore tegunt.

Ad Dominam ELISABETHAM de sorore infante.

Aspice, parva tuis cunis succedit imago!
Aspice, jam sexûs altera fama tui!
Nec Salicas leges divinæ horrete sorores:
Vobis mutata est in pia sceptra colus.

Anglia votum de prole multiplici Regia.

Albion ô meritò felici nomine gaude!
Euge beata tuis tērq;, quatérq; bonis!

K

En

Musarum Cantabrigiensium *Suædæ.*

En Plebs, en Proceres vota hæc communia fundunt,
Ut numerosa ornet stemmata tota domus;
Magnarum nec ficta foret nunc optio: sola
Regia stirps titulos impleat usquè suos.

Guliel. Loe, Coll. Trin.

P*role* novâ ut nostrum Regina beaverat orbem,
En nostri *Proles* vagiit ingenii.
Nunquam *sola* parit: Mariæ est ea gloria tantum,
Non modò foecunda est Ipsa, sed esse facit.

R. Ashton, Aul. Pemb. Soc. Art. Mag.

Ad Reginam.

OJovis nostri Comes, ô Maria,
Et salus nostri columenque Regis,
Sola quæ terris Carolo superlis
Digna marito;
Quas aget grates Tibi, quove cultu,
Farre quo lætas celebrabit aras,
Laudibus queis Te feret usque ad astra
Anglia dignis?
Quis locus laudum vacuus Tuarum?
Gaudio vel qui careant penates?
Nobiles, vulgus, tenuique plaudit
Rure colonus.
Tu creas mentem Carolo quietam:
Te, fori curâ sociâ fugatâ,
Faustitas & pax subeant, colantque
Principis Aulam.

Signa

Musarum Cantabrigiensium *Juvena.*

Signa Tu donas avidis colonis,
Pergat ut faustè juvenilis annus;
Dum renascentem soboles maritat

Regia Janum.

Gaudeant trinæ Charites, sororem
Et novam donis decorent superbis,
Singulæ magno Carolum & Mariam

Munere donent.

Messis & lætæ memores coloni
Debitis priscæ Cereri coronis
Spiceis magni Caroli & Mariæ

Atria adornent.

Túque felix Anglia, cura Divúm,
Misèris nostri Jovis ad penates,
Quicquid illustre est, pretiive tanto

Numine digni.

Vota sed tantùm Tibi jam supersunt;
Nam Tui splendor specièsque Regni
Heu nimis nostræ levis est potenti

Pluma Mariæ.

Lilium pallet cui consecratum,
Cujus & vultu superata multùm,
Tinèta quantumvis veteri cruore,

Vel *Rosa* pallet.

O Deos blandà prece nunc fatiges,
Ut diu vivat, vigeat Britannis,
Dum simul Regem populúmque multà

Prole coronet.

Túque maturos aperire partus,
Obstetrix terris patiens vocari,
Docta, tu nostram facilis Mariam

Protege Diva.

Mufarum *Cantabrigienfium* *Suædiæ*.

Diva, (fi noſtra eſt pia lingua, tūque
Si bona es) creſcat ſoboles Mariæ,
Quæ novo partu præeat quotannis
Veris honores.

Ad Principem recēns natam.

ENgrato Phœbus luſtrat jam lumine terras,
Et viduos rarâ luce ſalutat agros.
Raſit & Autumni quas tonſtrix bruma comantis,
Arboribus felix lux dedit una comas.
Quod mirum, Autumnus floreſcit Veris in ortu;
Fitque comes Jano pulverulenta Ceres.
Cunâta renaſcuntur, felix natalis & unus
Dat natalitium cuilibet eſſe diem.
Quanta poteſt unâ ter felix prole Maria?
Vel potiùs quid non Regia virgo poteſt?
Cujus tanta recēns miracula præſtitit ortus,
Cum matura viro, gaudia quanta dabit?
O Dea, quæ lætas procumbet victima ad aras?
Quæ faciet ſupplex Anglia vota tibi?
O Dea (nam verè tanto dignaris honore)
Si ſunt Dii faciles (quod dubitare nefas)
Et Divûm in numero ſi Terminus eſſe meretur,
Menſuram & fines quòd poſuiſſet agris;
Quis locus in cœlis dabitur Tibi? ſcilicet anni
Tu fines poteras & renovare vices.

C. Rich, Trin. Coll.

Musarum Cantabrigiensium Suuadia.

In mensem Martis Principis natalitium.

Festa hoc mense tibi sacrantur, virgo Maria;
Atque recens nata est virgo, Maria, tibi.
Dent semper, fas est, anni primordia nostri
Festa, Maria, tua; ut, Virgo beata, tua.

Jonath. Smith, Sid. Coll. Bacc. Art.

*Ad Serenissimum Principem Carolum de quina
sua prole Ὠραυβουλίαν.*

Magne parvi hujus moderator orbis,
(Quem triumphantem celebris curuli
Nominis, solis comitata currum
Fama per cunctas spatiata terras
Distulit) quando grave classicorum
Murmur externas fremeret per oras
Antehac, rauco & quaterent boatu
Teutonum sedes furibundi hiulca
Fulmina belli,
Unde pax nostros niveæque juncta
Faustitas paci recalebat agros?
Unde turritis adoperta nullis
Moenibus, (cùm amplexibus Amphitrites
Cingitur solis) brevis hæc, soloque
Fluctuans tellus, caput inter orbis
Damna felix sustulit & ruinas,
Nec procellis arserit, aut cruenti
Fulgure belli?
Audiit nempe Scythici tremendus
Arbiter ponti, fragor ille mundi,

Musarum *Cantabrigiensium* *Zuodia.*

Qui rotis & præcipitem supinis
Aspicit solem Americus reclivis,
Qui renascentem & veneratur, Indus
Audiit claræ sobolis parentem
Imperî triplex stabilisse culmen
Tot velut fulcris Carolum, & dedisse
Pignora pacis.
Quis facem terræ Angligenum molestus
Ausit inferre, & Caroli quietem
Motibus foedare tumultuosi
Prælii, cum fulminibus tot oram
Parvulam hanc fultam videat, paterni
Et tot hæredes odii futuros?
Sic furorem dum vir uterque belli
Reprimat, spondet diuturniorem

Fœmina pacem.

Fœminæ spondent diuturna pacis
Fœdera, ext'rorum repetita votis
Sponsa cum fiet Maria huic, Elisa
Alteri, in cunis modò vagiensque
Tertio tali Dominâ beato.
Cereo castæ Veneris flagellum
Martis hinc cedit, simul obtinebunt
Aucta Te, Princeps, moderante seri
Regna nepotes.

Eidem de eadem Regali Sobole.

Quod toties terras repetitâ prole beâris,
Imperium propè par cum Jove, Cæsar, habes.
Sunt illi æterno constantia secula filo,
Clavo inconcusso fixâque Regna tibi:

Quæ

Musarum Cantabrigiensium *Suavia*.

Quæ nunquam tacito labentia tempora curfu
Sternent, quæ exæquant plurima scepra solo.
Frustrâ ergò vestri numeramus, Carole, Regni
Annos: Quot natos, tot tibi secla creas.
Sic dum Regna tibi facias æterna parentis
Officio, imperium cum Jove mortis habes.

R. Boreman, Trin. Coll. Soc.

In regiam Regina prolem.

Q Ualia nocturnis dat Cynthia, lumina coelis
Talia dant frontis fidera bina tuæ.
Quale rosas decus est, roseo stat tale labello,
Dum pallent niveis lilia victa genis.
Hæc quantum tibi concedat, Venus aurea, quæris?
Occultes nævum fac citò, nè superet.

*Jo. Toppinge, Bacc. Art.
Coll. D. Joann.*

Ad Regem Carolum Parodia.

J Am satis pestis, satis atque diri
Fulminis misit pater, & rubenti
Dexterâ nostras jaculatus arces
Terruit urbem.
Terruit cives, grave nè rediret
Pristinum seclum nova monstra questum,
Omne cum pestis pecus egit altos
Visere montes;

Cum

Musarum Cantabrigiensium *Συμπόσια.*

Cùm scholæ latis genus hæsit agris,
Nota quæ sedes fuerat bubulcis;
Cùm togâ abjectâ pavidus reliquit
Oppida doctus.
Vidimus Chamum fluvium retortis
Littore à dextro violenter undis
Ire plorantem monumenta pestis,
Templaque clausa.
Granta dum semet nimium querenti
Miscet uxorem, vagus & sinistra
Labitur ripâ, Jove comprobante,
Tristior amnis.
Audiit cœlos acuisse ferrum,
Quo graves Turcæ melius perirent;
Audiit mortes vitio parentum
Rara juvenus.
Quem vocet divum populus ruentis
Imperi rebus? prece quâ fatigent
Doctior cœtus minus audientes
Carmina cœlos?
Cui dabit partes luis expiandæ
Jupiter, tandem venias, precamur,
Nube candentes humeros amictus
Auxiliator.
Sive tu mavis, Erycina nostra,
Quam jocus circumvolat & Cupido,
Tûque neglectum genus & nepotes
Auxeris ipsa.
Sola tam longam remove pestem,
Quam juvat luctus facièsque tristes,
Prolis optatâ reparare mole
Sola potesque.

Sive

Musarum Cantabrigiensium Σωφδιά.

Sive felici Carolum figurâ
Parvulus Princeps imitetur, almæ
Sive Mariæ decoret puellam
Dulcis imago.

Serus in cœlum redeas, diûque
Lætus intersis populo Britanno,
Néve te nostris vitiis iniquum
Ocyor aura
Tollat. Hic magnos potiùs triumphos,
Hic ames dici pater atque princeps,
Et novâ mortes reparato prole
Te patre, Cæsar.

Πρὸς Κάρολον τὸν βασιλέα.

Ω Διαιρητοῦτος, Πᾶντ' ὡ Νύσταμος ἀρεθμός !
"Ω Πόντ' ὤρεθ' ἐν, Πᾶντ', αἶδμα πύλαι !
"Αἴγλων ὡ μὲν" ὄνειδος, ὡ ἑχαίρισιν ἀπέχθεις !
"Αλλ' ἀπλῦμαινες Κάρρολε τῶτον ἀνα.
Πᾶμῃτον τέκνον ἔδωκα μοχρετόκος "Ελεῖθμα,
Πᾶντε δὲ Πᾶνταθλον τέκνα καλῶς τῶν.
"Εἰ δὲ θέλεις βίβλοισι ταῖς ὀψιγόνοισι πᾶσαι,
Παντὶτάχον ἔχεις παιδία διογνῆ.
"Ἡ ὅτι θαπασίης φιλέεμενσρας αἰοιδῆς,
"Αρμονίῳ τοιεύς τῶν Διὰ πάντε Πάτερ.

5. Νουεμβ.
5. Aug.

"Ανδρέας ὁ Μαγβέλλο, ἐκ τῆς τῆς Τριδῆς.

In elegantulam Regine prolem.

NOcturnus venio lustratum; velat ocellos
Proles, nec virgo visa, Cupido mihi:
Lux nova cùm fulsit, redeo; tum lumine aperto
Visa, Cupido mihi quæ fuit, illa Venus.

L

O

Musarum *Cantabrigiensium* Συναγωγή.

O felix soboles! quanto de stemmate nata!
Quæ fuscâ Deus es nocte, diêque Dea.

Isaac Worrall, Bacc. Art. Coll. Joann.

ITe, *Reginam* celebrate Matres:
Illa nuptarum decus; illa magnæ
Cura *Lucinæ*: properate; cunis
Vagiit infans.

Virgines lectæ, teneram sub ostro
Principem casto recreate cantu,
Et sacras cunas facili rotatu
Ducite Musæ.

Matres. O beatarum pia vota matrum,
Atque votorum modus! ô mariti
Splendor! ô cui te similem canemus
Carminè fausto!

Diva, cognatis uterum sagittis
Intumescentem pharetram canemus,
Aut equum Regum populo scatentem,
Dona Minervæ.

Virgines. Virgo, te cuiam similem canemus!
Te sagittarum memoremus unam,
Corda quæ magni nimis edomabis
Dura tyranni.

Matre sub casta, veluti sub alba,
Promicas, lauro, minor arbor; umbram
Et viatori modò polliceris
Dulcè comantem.

Semper

Musarum Cantabrigiensium *Synodus.*

Matres. Semper, ô felix, pharetram novabis
Et sagittarum gravis intumesces
Sæpe. *Virg.* Par matri Charis, ô futura,
Vince Dianam.

Laurea nascens dea virginali
Cinge nascentem pariter Camœnam;
Te Monarcharum canet & superbum
Aucta furorem.

*Johannes Winterton, è Coll. Christ.
Medicin. Baccalaur.*

*In Serenissimam Principem peste grassa-
bundâ natam.*

DUm votum tibi solvimus, precésque
Libamus, Libitina, nunc amicos
Lugentes cineres vel hos vel illos;
En Lucina iterum venit, dapésque
Ad natalitias vocat, triumphum
Deposcens solitum, exulémque longum
Parnassum revocat, piásque Musas.
At multum gemitúsque, nœniásque
Amandat, querulas ineptiásque:
Inquit, Quid lacrymæ tibi mihiſque?
Proles Regia nascitur, Dianæ
Vivax effigies, & illa fati
Damnum salva refarciet, nefandum
Compensans numerum una mortuorum.

Guil. Blake, Aul. Cath.

Musarum Cantabrigiensium Zuxodia.

Ad Serenissimam Reginam.

Felix quinque tibi numeraverit Anglia natos;
Gaudia non poterit sed numerare sua.
Non ego prætulerim foecundi pignora ventris,
Esse quibus Niobe visa beata sibi.
Plus foecunda fuit: sed quis negat esse superbam?
Natorum populus te facit esse piam.
Est avus huic Atlas; Henrici stirpe creata es:
Sustinet hic cœlum; sed tuus ille tenet.
Hæc citò marmorea est vivum tibi facta sepulcrum;
Marmora dii dederint serò videre tua.

*Ad formosissimam Dominam Regiam filiam natu
minimam.*

Nescio quo dicam fato contingere, Nympha:
Jam decus in toto claruit orbe tuum.
Atque aliquis dicit Princeps Gangetide terrâ,
Quæ dea jam nata est: sentio namque deam.
Formæ fama bonæ curru velocior omni;
Suspicio haud æquis passibus ire diem.
Cinge comam myrto, Venerisque ascende quadrigas:
Pone tamen myrtum, nescia quid sit amor.
Ista decet fortes animis, annisque puellas;
Tu rudis & nullum pectore vulnus habes.
Tempore virgineas depascet flamma medullas,
Et dices, Deus es, parve Cupido, deus.
Tunc agè, tunc Veneris nitidum conscendito currum,
Aurea purpureus loræque flectat amor.
Ibunt ante rotas timor, & spes juncta timori,
Et sua mille oculi vincula parva gerent.

Quæq;

Mufarum Cantabrigienſium Σωφία.

Quáq; vehis, mittet pro floribus oscula tellus,
Atq; amor in medio pulvere scriptus erit.
Omnia te metuent; vinces hominésque, deósque:
Talis adorato regnat in ore lepos.
Princeps quisquis erit, non propter regna beatus,
Sed quia formosæ præda fit apta deæ.

In filiam Regiam natam mense Martio.

CArole, tu poteras cognomina Martis habere:
Nam tua non illo facta minora deo.
Tu poteras Veneris cognomen habere, Maria:
Nam tua par Veneri forma, vel illa tuæ.
Quàm bene nunc Martis peperit Venus altera mense!
Credè mihi, Juno est ingeniosa dea.

Ad filiam regiam natam minimam.

SAlve Nympha recens, mihi nomine cognita nullo;
Nec minus indè tremor pectora nostra tenet.
Sic aliquis ferò licitas facturus ad aras
Non sibi dicendi pallet honore dei.
Nescio convenient divinis nomina rebus:
Regia tu soboles: hoc mihi nôsse satís.

Caf. Williamſon, Trin. Coll.

Ad Principem ſereniſſimam nuper natam.

QUin poteris geminare tuos, virgo inclyta, ſomnos,
Tibiq; dulces reddere.
Mense repoſcenti cœlum ſua vellera miſit,
Lectúmque ſtravit molliter;

*Sol in Ari-
etc.*

Musarum Cantabrigiensium *Suavia.*

Ver pariter calathos violarum fudit, & illæ

Suavem vaporant halitum.

Si defuit cantus, didicit lallare Camœna,

Carmenque mellitum edere.

Guil. Harrison, Gen. Aul. Cath.

*Intertiam Serenissimi Regis Caroli Augustissimæq;
Mariæ filiolarum, primo vere nascentem.*

Regina veris, purpureum decus
Latantis agri, quàm caput exerit !
Quàm non moratur ! forsan alter
Eripiat roseum cubile.

Prævenit ortum Diva puerpera,
Et purpuratam præripuit togam;

Talis venustas, hæc nitela

Queis nisi principibus licebit ?

Hanc vindicavit filiolarum recens

Terras beanti munere coelitum :

Hanc nos Britanni, hanc ovantes

Accipimus, fruimurque læti.

Quin sancta proles, quàm venerabilis,

Quo te Dearum nomine consecrem ?

An non Dianæ ? seu Minervæ,

Cui pia vota canunt Athenæ ?

Frontem serenas tertia jam soror;

O ter beatos nos, ter & ampliùs !

Sic una haberis Gratiarum,

Et tribus annumeranda Divis.

Castâ Dianâ castior undique,

Et te morantur Palladis otia,

Tibique cedunt, te fatentur

Gemma nitens, rutilus Smaragdus. *Clare-*

Musarum Cantabrigiensium Συναγισμα.

Clareseat aurum, Creta coralliis
Felix abundet; si dederit caput,
Si pura virtus fulseritq;
Bracteolæ tenebris latebunt.

Guil. Brearley, Coll. Chr. Socius.

QUòd frendens solitas deponat Martius iras,
Jámque suas optet Maius habere vices;
Quòd nullâ teneræ temerentur grandine plantæ,
Ipsaq; quòd natâ principe vernet hyems:
An fractus longis jam tempestatibus orbis
Hoc certum pacis pignus & omen habet?
O tua quàm per te florecent lilia, quæ sis
Florida jam terræ Maia futura tuæ !

Guliel. Cox, Art. Incept. è Coll. Trin.

Stirpis Regis editio, & additio quinta.

CArmine charta tumet, tumuit Regina; loquuntur
Liberi, & ipse liber, Musa, Maria parit.
Cernimus impressum nomen Regale Puellæ;
Dat Princeps nostro nomina sancta libro.
At sumus haud pariles: hic partus sphalmate multo
Nascitur; in nata Virgine menda deest.

Rich. Adams, Gen. Aul. Cath.

Ad

Musarum Cantabrigiensium *Συμπόδια.*

Ad Serenissimam Reginam Mariam de partu novissimo.

Perge Deum mater sancto Berecynthia partu,
Sic Charitum properes numerumque equare Sororum.
Mox sua deponent quam laeti nomina menses,
(Ceu novae exuvias, anni typus, exiit anguis)
Signarique tuis gaudebunt tempora natis.
Aureus hic partus ver praecipitavit, inertes
Et Phœbi stimulavit equos; maturior annus
En solito suaves tulit ad cunabula flores:
Terra suam prolem non continet, immemor ævi
In lucem properat, nihil astra polumque moratur.
Coelitus ut lapsam cum sancta Maria salutem
Dixerat, Elisabetha, tibi, mox spes tua, Christi
Prodromus, exiliitque utero & propè claustra refregit.
Ergo tibi nomen violas & balsama spiret,
Virgo; tuum ver est, variis tibi floribus annus
Pingitur, ut nitidis variantur cingula gemmis
Regales junctura sinus. Tua suavior Hyblæ
Aura diem purgat, Zephyrôque potentior herbas
Evocat, atque luei jubet ad tenebrosa redire
Tartara. Pestiferi que velut vos limen Averni
Innocuæ transistis aves, Proserpina donec
Flevit adhuc, non passa torum & placanda marito:
Sic quoque, te nascente, decet procul atra venena,
Horrendam procul ire luei; flatum inde vorago
Fœda premit, nullamque exhalat opaca mephitim.
Sic tibi sic crescat natorum nobile vulgus,
Carole, sic longo pubescat vinea foetu.
Tu velut æquævo sociatam palmitum vitem
Ulmus ama, Mariæ collato pectore mixtus,
Ut longum vigeat pulchris redimita racemis.

Carol. Mason, Bacc. Coll. Reg. Soc.

Musarum Cantabrigiensium *Zuana*.

*In tempus Quadragesimale Anglis faustum, quo
Princeps serenissima nata est.*

O Digna semper laude celebritas,
Sacrande pulvis, sacra silentia,
Imbérque felix pœnitentum
Ora rigans lacrymâ decenti!
Quâm blanda fixo hoc tempore sidera
Fulsère nobis! seu melior Deus
Verum levaturus dolorem
Læta suis voluit Britannis.
Hoc scēptra sumpsit Carolus omine,
Hoc Rex Jacobus; thurâque olentia
Dum nube spissatâ vaporent,
Gemma viret Carolina quinta.
It triste murmur, nec mora, Principes
Mittuntur; ultrâ concipimus preces:
Regina nos ditat; nec illa
Mœsta suam repetit Levanam.
Agnosce Regno non aliud magis,
Regive tempus propitium, Aulice:
I, funde votum veste pullâ,
Haud meliùs Domino placebis.

*Sam. Lynford, Art. Mag.
Aul. Cath. Socinus.*

D Ic mihi; Quæ nostro gemmat nova stellula cœlo?
Quidve oriens tremulo lumine blandamicat?
Dic mihi, qui doctâ distinguis sidera virgâ,
Et digitis stellas dinumerare soles.

M

Scilicet

Musarum Cantabrigiensium Zwysia.

Scilicet enixa est Divum Berecynthia mater;
Quid potuit stellis hæc peperisse minus?
Aeris indè igitur nostri clementia tanta,
Ut stellas, cœlum quas ibi ponit, alat.

Isaac Sedley, è Coll. Magd. Equitis
aurati & Baronetti filius
natus maximus.

Ad Nutricem.

Quæcunque cœli hoc pignus amabile
Rursus benigni lacte vicario
Motuque cunarum quieto
Accipies tenerè fovendum,
Blandis rosarum mista pudoribus
Accerse plenis lilia corbibus,
Accerse lætum purpurantis
Atque humilem violæ decorem;
Horti coërce florida primuli
Compendioso gaudia vinculo;
Ut fusa turbet delicatè
Virgineum nova Virgo lectum,
Vincensque pressos nescia fosclos
Vincatur alto nescia pondere
Somni laborantes prementis
Innocuis tenebris ocellos.
Tunc nec querentes delicias fines,
Quas gutturalis gloria fistulæ,
Ceui vota persolvens, honesto
Annumerat philomela cantu;

Tunc

Musarum *Cantabrigiensium* *Συνοδία.*

Tunc nec vocabit te violens stupor
Vocale laudis solvere debitum;
Sed dormientis suavitatis
Flore oculos taciturna pascēs,
Et complicati muta labelluli
Haurire muto gaudia gaudio,
Et blanda curabis per ora
Nil strepero fluitare plausu.
At quando valvis palpebra limpidis
Pertæsa somni lumina parturit,
Et splendor augetur gemellus
Sidere per amœna vultus,
Formosioris prodiga vocalæ
Effunde linguæ non modicum melos,
Ut discat à dulci magistra
Non nisi dulce loqui Puella.

Josephus Beaumont, Coll. S. Pet.

In disparem Principis & libri parturitionem.

SUSTINET ingentes primò paritura labores;
Est minor in partu posteriore dolor.
Hinc Caroli Lucina frequens dum præsidet aulæ,
Regnâque multiplici prole beata facit;
Illa levat, minuítque tuos, Regina, dolores,
Dátque tibi facilè ponere ventris onus.
Non adèd faciles pariens Academia Musas
Experta est, librum dum tulit ægra novum:
Ægra vocat Musas, sed non venère vocatæ;
Et tamen antè libros tæve quaterve tulit.

Musarum Cantabrigiensium Συναγωγή.

Quid faceret? dolor est, Musarum numine summo
Destitui; major, nil peperisse, pudor.
Credite, dum sterilis metuit pia mater haberi,
Exiluit cerebro parva Minerva suo;
Jamque timet, nè quis, cùm tempora plena fuere,
Non bene formatam parturiisse putet.

Ad Nutricem Principem gremio tenentem.

O Felix gremium, multùmque beatius illo,
Quod petit aurato Jupiter imbre cadens!
Crede mihi, pluviae guttisque micantibus auro,
Quæ sedet in gremio, gemma valore præit.
Adde, quòd & casti dicatur pignus amoris,
Et tamen à cœlis non minùs illa venit.

In Cunas.

Quantus honos etiam cunas accedet ad ipsas,
Si nutrix aptas usibus inveniat!
Si bene libratis vagitum motibus ortum
Componant, molles efficiantque sonos;
Si placidè somnum inducant, non ampliùs illas
Cunarum signes nomine; *Sponda* cluent.

Tabbinge, A. P.

Trina fuit Bruti soboles; hinc trina Britannis
Gens: & sic regni portio cuique datur.
Tres etiam peperit Maria; sed insula discors
Est modò Principibus facta beata tribus.

*Henricus Power, Com. Coll. Jes.
Prin-*

Mufarum Cantabrigienfium Epoda.

Principi recens nata omen materna indolis.

Cresce, ô dulcibus imputanda Divis,
O cresce, & propera, puella Princeps,
In matris propera venire partes.
Et cum par breve fulminum minorum,
Illinc Carolus, & Jacobus indè,
In patris faciles subire famam,
Ducent fata furoribus decoris;
Cum terror facer, Angliciq; magnum
Murmur nominis increpabit omnem
Latè Bosporon, Ottomannicasque
Non picto quatiet tremore Lunas;
Te tunc altera, nec timenda paci,
Poscent prælia. Tu potens pudici
Vibratrix oculi, pios in hostes
Latè dulcia fata dissipabis.
O cum flos tener ille, qui recenti
Pressus fidere jam sub ora ludit,
Olim fortior omne cuspidatos
Evolvet latus aureum per ignes;
Quiq; imbellis adhuc, adultus olim,
Puris expatiabitur genarum
Campis imperiosior Cupido;
O quam certa superbiore pennâ
Ibunt spicula, melleæque mortes,
Exultantibus hinc & indè turmis,
Quoquò jusseris, impigrè volabunt!
O quot corda calentium deorum
De te vulnera delicata discent!
O quot pectora Principum magistris
Fient molle negotium sagittis!

Musarum Cantabrigiensium *Συνῆδια.*

Nam quæ non poteris per arma ferri,
Cui matris sinus atque utrumque fidus
Magnorum patet officina Amorum?
Hinc sumas licet, ô puella Princeps,
Quantacunque opus est tibi pharetrâ.
Centum sume Cupidines ab uno
Matris lumine, Gratiâsque centum,
Et centum Veneres: adhuc manebunt
Centum mille Cupidines; manebunt
Ter centum Venerésque Gratiæque
Puro fonte superstites per ævum.

Ric. Crasshaw, A. B. Coll. S. Pet. Soc.

PArvula quæ violis connascere Diva, coronant
Cui Natalitium plurima ferta diem,
Aspicias, ut teneri famulentur tempora veris,
Vestigal cunis munera quanta parent?
Hinc perodora vovent taciti suspiria flores;
Sed natat in labiis purior aura tuis.
Indè favos & mella Tibi dat Hymettia civis;
Nectareo longè dulcior ipsa favo.
Sunt etiam verni compendia temporis artus:
Vena micat violis, pulchra labella rosis.
O longum sit veris honos & gloria formæ,
Excutiântq; istas frigora nulla comas.

Apostrophe ad Reginam.

AT tu Divarum genitrix Berecynthia, felix
Bis & ter! soboles nam tibi quinta venit.
Indè

Musarum *Cantabrigiensium* Ζωφ.Να.

Indè mares gemini; roseos dicamus Amores:
Hinc niveo triplex Gratia fusa sinu.
Mollia sic numero succrescunt ludicra: possis
Par impar natis ludere, Diva, tuis.

F. Barten, Tr. Coll. B. Art.

De Regina partu.

Feracitate prosperatur integrâ
Maria, Regis inclyti ut struat domum.
Potente Regis hoc Dei manu datum est
Viriq; fœminæq; copulæ pari,
Amabiliq; regiæq; copulæ,
Et usquē & usquē procreare liberos;
Fidelibûsque subditis Britannicis
Et usquē & usquē procreare gaudium.

Rush 4.11:

Ad mensem natalitium.

IN te quòd, Patre mortuo Jacobo,
(Cujus vera fides fidésque docta
Per longum celebrata vivet ævum)
Carolus regimen capeffit æquum,
Vita ut continuata stet Britannis:
In te regia virgo, virgo clara,
Felix filia Caroli & Mariæ,
Certis **menſibus** apparata in alvo,
Et vitæ auxilio latentis uſa,
Vitâ vivere quòd patente cœpit;
Menſis fructifer & benigne, **menſis**
Jucundiſſime Martialis, hæc ſunt,

Caroli

Musarum Cantabrigiensium *Suædica*.

Caroli populo pio ac fideli
Vitam quæ faciunt beatiorē.

Fecit Andreas Woodde, Coll. S. Joan. Th. B. Soc.

Dialogus inter Hospitem & Nutricem.

Hospes. TU (lubens Divam vocitare vellem)
Nectar infanti Ambrosiâmq; præbens,
Cujus illa est, candidior mamillis,
Gemmula pendens ?

Nutrix. Falleris tu; candidior mamillis
Hæc meis infans? ubi sunt ocelli?
Quid ? meis hæc candidior mamillis?
Falleris hospes.

Hospes. Parcito; ad vultûs radios ocellus
Lippit (heu!) primùm attonitus: videris
Jam Venus; parvum manibus fovebat
Sic Dea natum.

Nutrix. Gratias demum tibi do perennes;
A scopo haud multum, bone vir, recedis:
Mater est hujus Cytherea gemmæ,
Castior autem.

Hospes. Credo, sed nomen sitio beatum.
Heu! nimis nævi Venus illa nigri
Continet, cujus latitat maligna
Nomen in umbra.

Nutrix. Magnus hic flos est Carolus, Maria est;
Ambo, vel neuter: dubitanter hæres?
Ultimò natam Caroli & Mariæ
Suspice prolem.

Hospes.

Musarum Cantabrigiensium Zuxedia.

Hospes. Sufficit. Votum video peractum,
Spēsq; non vanas avidi popelli:
Sufficit; nam candidior mamillâ est
Gemmula pendens.

T. Morecock, Coll. Trin.

A Spice, quàm placido vel Quadragesima risu
Ebria, lætitiis quàm saturata novis.
Nec mirare tamen: prohibent hæc tempora luctum,
Tempora Regali prole superba novâ.
Nempe vetant tædas jejunia sacra; sed audi:
Gaudia cunarum tempora nulla vetant.

R. Morgan, Art. Mag. Coll. Joann.

I N dus opes jactat, pretiosâque viscera terræ,
Utrâque dives est Iberus Indiâ;
Turca viros numerat, molémq; & pondera regni
Miratus, Orbem provocat præceps minis;
Cæsareis turgēt titulis Germanus; honorem
Suecus potitur ense, Belga classibus:
Plūs utero foecunda beat Regina Britannos,
Quàm classis, aurum, milites, muri, mare.

Anton. Scatergood, T. C.

V Ere ô floridior novo, Puella
Princeps cum violis rosisque nata,
Princeps Martia & Angliæ voluptas:

N

Quòd

Musarum Cantabrigiensium Zuxodia.

Quòd si Caroleæ fones in aula,
Respondent Veneres Jocique multi;
O felix uteri Mariæ *Aprilis*!

Prævertit Dea Cynthiam Maria
Vulgarem, atque aperit prius Calendas
Mensis: Nunc uteri est Mariæ *Aprilis*.
O quàm gestiit auream puellam
Versu dicere non rudi Camœna!
Et nè syllaba contumacior sit,
Lucina erudiit piam Minervam;
Et partûs Mariæ sequax cerebrum est
Vatum: sic equidem, in Puellæ honorem,
Infans quisq; cluit Poëta adultus.

Guil. Rogers, Coll. D. Joan. Soc. Art. Mag.

Clausit in hyberno nuper pater Æolus antro
Latrantem Borean, cujus securus ab ira
Egreditur Zephyrus, molli spiramine notus,
Lætâque lascivo fœcundat prata volatu.
Auspiciis nec enim potuit melioribus alnum
Ver expectatos per gramina fundere succos,
Quàm cùm te mater, fortunatissima Princeps,
Edidit, ut duplici latentur vere Britanni,
Ecce tibi celebres peragit quasi, terra, triumphos,
Gramineâ induitur tunicâ, distinctâq; gemmis
Nativis felix cirratæ filia sylvæ,
Post hyemis gelidæ furias caput exerit altè,
Tam lætam visura diem; veterisq; querelæ
Immemor augustos intrat Philomela penates,
Et liquidum exiguo modulatur gutture carmen.

Musarum *Cantabrigiense* *Supplicium*.

O felix infans, placidis cui fundit ab antris
Vernales Zephyrus rores, cui pascua rident,
Et conjuratæ celebrant natalia sylvæ.

Sam. Brigges, Art. Mag. Coll. Regal. Soc.

Quisquis inornatus lacrymis jejunia pascis,
Falleris; haud habitum temporis hujus habes.
Tempus io festis gaudet Quinquatribus, ortâ
Pallade, quæ proles, Carole, quinta tua est.
Quina Tibi o toties sint germina, donec in hortis
Plurima Quincuncis surgat imago tuis.
At tu, quæ in cunis cantata puellula, cresce,
Jamjam fœcundo cresce canenda toro.
Utq; incisa solent crescenti nomina fago
Crescere; quantum ætas, sic tibi crescat honor.
Túq; Helenam formâ Graiam, pietate Britannam
Vince; nec hîc sistas; te quoque vince, precor.

Rich. Wrench, Art. Mag. Coll. D. Joan. Soc.

Quin vana, Astrologi, mittite somnia;
Stella, quæ radios, æmula Cynthio,
Sparsit insolitos, luce suâ patet.
Ast nomen latitat: fôrs nova Cypris est;
Illa sic calidis ignibus æstuat,
Cum * Marti rutilo proxima luceat.

*Th. Evelyn, Equit. aurati filius natus
maximus, Ant. Cath.*

* Allusio ad
mensum quo
nata Priam
ceps.

Musarum Cantabrigiensium *Suavia*.

De felici partu Reginae Mariae.

DUm more antiquo jejunia festa coluntur,
Et populum pascit relligiosa fames;
Quinta beat nostram soboles formosa Mariam;
Penè iterum nobis, læte December, ades.
Ite, quibus lusum Bacchusque Ceresque ministrant,
Et risum vitis lacryma rubra movet.
Nos sine lætitiæ strepitu, sine murmure læti:
Ipsa dies novit vix sibi verba dari.
Cum corda arcanâ saltant festiva choreâ,
Cur pede vel tellus trita frequente sonet?
Quidve bibat Regi, quam perdit turba, salutem?
Sint mea pro tanto sobria vota viro.
Crede mihi, non sunt, non sunt ea gaudia vera,
Quæ fiunt pompâ gaudia vera suâ.

Vicisti tandem, vicisti, castra Maria;
Cedit de sexu Carolus ipse suo.
A te sic vinci magnus quàm gaudeat ille!
Vix hostes tanti vel superâsse fuit.
Jam tua plùs vivit pictura; at proxima fiet
Regis, & in methodo te peperisse juvat.
O bona conjugii concors discordia vestri!
O sancta hæc inter jurgia verus amor!
Non Caroli puro respirans vultus in auro
Tam populo (& notum est quàm placet ille) placet.
Da veniam, hic omnes nimiùm quòd simus avari;
Da veniam, hic animos quòd satiare nequis.
Cumque (sed ô nostris fiat lux serior annis)
In currum ascendas læta per astra tuum,
Natorum in facie tua viva & mollis imago
Non minùs in terris, quàm tua sculpta, regat.

Abrahamus Cowley, T. C.

Ma-

Musarum *Cantabrigiensium* *Synœdia.*

Maturat partum præsentis lumine solis
Solsequium, &, Phœbo deficiente, perit.
Nostra neque ab similibus florum pulcherrima, solis
Expetit ad partum lumen & illa sui.
Carolus accedat: nec possit regia conjux
Numinis innocui plena, negare deam.
Nè metuas miser agricola; en Regina Maria
Vel bruma in media ver pariendo dabit.

*Johannes Fulforde, filius equit. aurati,
Art. Bacc. Coll. Magd.*

Mars filet, & toto ludit pax aurea cœlo,
Cum cingit teneram fascia prima Deam.
Est Venus in cunis: posuit sua murmura Mavors,
Nè Veneris somnum læderet ipse suæ.
Ergò verecundi tenuère silentia venti?
Et tu Musa strepise? garrula Musa tace.

*Joann. Cotton, fil. & hæres Tho. Cotton
Baronetti, Coll. Magd.*

Pone novos orbes, & regna patentia latè;
Non satis est unus mundus, Anaxagora.
Nos dabimus qui sceptrâ gerant, & Cæsaris instar
Præfractos unâ voce premant populos.
Est Carolus, pignus nobis atque arrha futuræ
Pacis; & ex illa stirpe Jacobus adest:
Est quæ Maria, & quarta datur, jam quintâque proles.
Sic Deus hæc semper lumina nostra fove!

*Thomas Ogle, Coll. Jes. Gen. D. Joann.
ogle equitis filius natu minor.*

Musarum Cantabrigiensium Zuvodia.

Ad Principem recens natam vagientem.

HÆc quàm blanda tuas unda rigat genas!
Hæc quàm dulcè sonat musica! dulcior
Quàm cùm Terpsichore pollice barbiton
Lascivo facilem mover.

Tu quàm lenè quatis pleetra tenerima!
Nunquam Delphicolæ tentat Apollinis,
Quâ tum saxa mover, tum trahit arbores,
Pecten nobilior lyram.

Qualis Pegaseæ per violaria
Pindi garrit aquæ florida lubricus
Error, lacrymulæ tale melos tuæ
Fundunt per roseas genas.

O cervicis hyems! ô teneræ nives
Frontis, quæ renitet fidere duplici,
Manans è roseis quas tibi fontibus
Amnis prodigus irrigat!

Hæ gaudent lacrymæ, ridet in his dolor;
Expectata diu gaudia, lacrymæ,
Exoptata diu gaudia, lacrymæ,
Exoptatus adest dolor.

Isti parturiunt lilia rivuli,
Isti parturiunt cum violis rosas,
Quales Alcinoi nec viridaria,
Nec messis Pharia attulit.

His flores Cyprii, picta rosariis
His tu, Chlori, tuis, his & amasii
Narcissi, Hesperidum & purpureæ comis
Cedunt supplicibus rosæ.

If. Cooper, Aul. Pembr.

Non

Musarum Cantabrigiensium *Zuqdia*.

Non leve marmor, non Mareoticis
Aurum superbè postibus illitum,
Non emedullaræ Liburnis
Montibus, Hesperiusve gazæ;
Sed, magne Princeps, te soboles tua
Æternat: Imbri quam croceo super
Cunis reclinem liliorum
Pulcher honos, roseusque candor
Perfudit. Albis Fama jugalibus
Evecta, regnum progenie tuum
Felice te firmasse narrat
Solis utraque domo. Videre
Totam superbis jam videor Thetim
Pugnare remis: turgida Perfici
Nè rursus adsint vela Xerxis,
Penè metus glaciavit æquor;
Tot vela, tot sunt appropereantium
Ut gratulentur carbasa Principi;
Cui Xanthus, Ister, serviētque
Littore pronus utroque Rhenus.
Indos salutat prima dies, novus
Impendet æther manè Othomanidis,
Servit fatigatus Britannis
Hesperium propè Phœbus axem:
Sed (ni augurentur Pierides malè)
Si stirpe pergat multiplici suum
Regina adhuc regnum beare,
Phœbe, vadis oriere nostris,
Indisque turpi vespere servies.
Nos spectet Eos prima; novo die
Nostra hæc inauret regna Titan,
Deficiens famuletur Indis.

Idem.

Carolus

Musarum *Cantabrigiensium* Συναγωγή.

Carolus & Mundus nullo discrimine jactant
Quadruplicem prolem, quadruplicemq; plagam.
En nova nata! Novum jam quærite classibus orbem;
Non habet in veteri quinta propago locum.
Euge mihi plures cedò jam, Democrite, mundos:
Non satis hic proli, Carole magne, tuæ.
Ignosco, Pellæe, tibi; Non sufficit unus.
Quid, Cynice, oblatras? quidve, Sophista, probas?
Defavi, Gradive, parùm, dum Cypria nata est:
Lilia da calathis, Flora, vel ante diem.
Labere, Nympha, polo. (Tibi nam cœlestis origo.)
Túque puerperiis macta, Maria, tuis.
Quid dabimus, Lucina, tibi? Et tu blandula nutrix,
— Dulce onus in molli dormiat usque sinu.
Spargite vos, Nymphæ, flores: Accurrite Musæ;
Clio agita cunas; Túque, Thalia, cane.
Pagella si fortè frequens sit Apostrophe in una,
Nil mirum. Nescit garrula Musa modum.
Ebria lætitiâ, & nimio confusa triumpho
Mens agitat linguam: protinus illa crepat.
Quemlibet affatur: (quicumque sit obvius.) Undat;
Nec capiunt ripas gaudia nostra suas.

Jac. Duport, Coll. Trin. Socius.

Πρὸς τὸν Βασιλέα, ἀπολογητικόν.

Mοῦσά τε, καὶ Βασίλισσα, τόκῳ ἑσθέρῳ αἵματι
Ὅν γὰρ μιμνήσκ' αἶψαν οἶκα θεάν;
'Εἰ τις ἐν ἡμετέροις στίχοις ἔπειτο κυλλοποδίων,
Μὴ νημίον· κἄν σι κυθέρια πέλοι.
'Εἰ ἐτεῶν παῖδας πεμπάλοισι, ὄρχασι λαῶν,
Τέτο τέκος πέμπων, καὶ θεόπεμπων ἔου.
'Εἰ δὲ τις ἐξ ἡμετέρων λήτει ποδὲς, ὅτ' αὖ δὲ χαλδὲς,
Πᾶσα τίκοις ἔκτον, καὶ πύλα ἔκτον ἔχῃς.

Ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Τριάδος.

FINIS.

C 4492
22813

SL

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE
HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR REFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION